

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค ความต้องการ ตลอดจนกิจกรรมหรือแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ของสถาบันราชภัฏสังขลาตามการกิจหลัก 5 ด้านของอาจารย์ คือ ด้านการสอน การวิจัย การบริการชุมชน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการบริหาร เพื่อศึกษาปัญหา ความต้องการในการพัฒนาอาจารย์ของกลุ่มอาจารย์ใหม่และอาจารย์เก่า และเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ที่นำเสนอโดยอาจารย์ใหม่ อาจารย์เก่า และผู้บริหารระดับกลาง ของสถาบันราชภัฏสังขลา ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำเสนอผลวิจัย ตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัญหาหรืออุปสรรคในการพัฒนาตนเองของอาจารย์สถาบันราชภัฏสังขลา ตามการกิจ 5 ด้าน คือ

1. ด้านการสอน
2. ด้านการวิจัย
3. ด้านการบริการชุมชน
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ
5. ด้านการบริหาร

โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละด้านตามกลุ่มของอาจารย์ดังนี้

- อาจารย์ใหม่
- อาจารย์เก่า

ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนาตนเองของอาจารย์ของสถาบันราชภัฏสังขลา ตามการกิจ 5 ด้าน คือ

1. ด้านการสอน
2. ด้านการวิจัย
3. ด้านการบริการชุมชน
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ
5. ด้านการบริหาร

โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละด้านตามกลุ่มของอาจารย์ดังนี้

- อาจารย์ใหม่
- อาจารย์เก่า

ตอนที่ 3 แนวทางในการพัฒนาอาจารย์สถาบันราชภัฏสงขลา ตามการกิจ 5 ด้าน คือ

1. ด้านการสอน
2. ด้านการวิจัย
3. ด้านการบริการชุมชน
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ
5. ด้านการบริหาร

โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละด้านตามกลุ่มของอาจารย์ดังนี้

- อาจารย์ใหม่
- อาจารย์เก่า
- ผู้บริหารระดับกลาง (ประธานคณะกรรมการโปรแกรมวิชา)

ซึ่งจะนำเสนอรายละเอียดของผลการวิจัยในแต่ละตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัญหาหรืออุปสรรคในการพัฒนาตนของอาจารย์สถาบันราชภัฏสงขลา ตามภารกิจ 5 ด้าน ได้นำเสนอผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ด้านการสอน

อาจารย์ใหม่

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ใหม่จำนวน 16 คน ซึ่งมาจากสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ จำนวน 4 คน วิทยาศาสตร์ประยุกต์ จำนวน 4 คน สังคมศาสตร์ จำนวน 4 คน และมนุษยศาสตร์ จำนวน 4 คน อาจารย์ใหม่ประสบปัญหาอุปสรรคตามภารกิจ ด้านการสอน ดังนี้

ปัญหาอุปสรรคทางด้านการสอนที่อาจารย์ใหม่ ประสบมากที่สุด คือ ปัญหารื่องของการขาดแคลนอุปกรณ์สื่อการสอนซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ นอกจากนี้ปัญหาที่พบมาก เช่นกัน ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับห้องเรียน พบรากในสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ และสังคมศาสตร์ ปัญหารื่องพื้นความรู้ของนักศึกษาและการอุทิศเวลาในการเรียนของนักศึกษา พบรากในสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ และมนุษยศาสตร์ พบน้อยที่สุด ในสาขาวิชานักศึกษา พบรากในสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์มีมากที่สุด สาขามนุษยศาสตร์ และสาขาวิชานักศึกษา มีปัญหาน้อยที่สุด ส่วนปัญหาที่อาจารย์พบน้อยที่สุด คือ เรื่องการปรับปรุงเนื้อหาการสอนให้ทันสมัย โดยเฉพาะในสาขามนุษยศาสตร์อาจารย์มีปัญหาน้อยกว่าทุกสาขา ซึ่งปัญหาต่างๆ ในด้านการสอนของอาจารย์มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ถึงแวดล้อมการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1.1.1 อุปกรณ์สื่อการสอน อาจารย์ 15 ใน 16 คน บอกว่าอุปกรณ์ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คอมพิวเตอร์ อาจารย์ไม่มีคอมพิวเตอร์ใช้ส่วนตัว นักศึกษา ก็ต้องไปใช้ส่วนกลาง ชุดอุปกรณ์ประกอบมีไม่ครบ เช่น LCD ตามความเห็นของอาจารย์ท่านหนึ่งว่า

“ ไม่มีคอมพิวเตอร์ให้อาจารย์แต่ละคน อาจารย์ไม่สามารถทำ e-book ได้ ห้องคุวีดีโอมีไม่เพียงพอ ใน 1 เทอมสามารถแบ่งให้นักศึกษา 1 กลุ่มคุวีดีโอด้วย ครึ่ง ต่อวิชา ก็เก่งแล้ว ”

1.1.2 อุปกรณ์ประกอบการสอน อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ประกอบการสอน เช่น เครื่องฉายภาพ เครื่องเสียง มีปัญหาในเรื่องชำรุด และไม่พร้อมใช้งาน ในส่วนอุปกรณ์ ที่เกี่ยวกับการสอนในแต่ละวิชาโดยวิชาเฉพาะสาขา ก็มีไม่เพียงพอสำหรับนักศึกษา รวมถึงเครื่องมือบางอย่างที่ไม่สามารถใช้งานได้เนื่องจากขาดอุปกรณ์ประกอบ โดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า

“ อุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา 30 ถึง 40 คน ต้องใช้ BOX คนละชุด ।

แต่มีไม่พอกับจำนวนนักศึกษา ทำให้นักศึกษาได้ฟังไม่ครบคน ขอเชื้อเตาเผาเชรามิคครบชุด ได้แต่เตาเผาส่วนอุปกรณ์อื่นถูกตัดงบ จึงไม่สามารถใช้งานได้ “

นอกจากนี้ยังมีอาจารย์ส่วนหนึ่งในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ระบุว่าขาดเจ้าหน้าที่ทางด้านเทคนิค และห้องปฏิบัติการรวมถึงที่มีอยู่ไม่มีความชำนาญ

1.1.3 ห้องเรียน อาจารย์ส่วนใหญ่ในทุกสาขากล่าวว่ามีบรรยากาศไม่เหมาะสมกับการเรียน อาคารร่อน บางตึกมีเสียงและกลิ่นรบกวน อาจารย์ 4 คน ใน 16 คน ระบุว่าไม่มีห้องเรียนขนาดใหญ่ที่สามารถใช้สอนนักศึกษาจำนวนมากได้ (ห้องเรียนรวม)

1.2 ผู้เรียน

1.2.1 พื้นความรู้ อาจารย์ในทุกสาขาเกือบทั้งหมดให้ความเห็นว่า นักศึกษามีพื้นความรู้ต่ำ ไม่ตรงสาขา รวมถึงมีความหลากหลาย โดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ นักศึกษาที่มาจากการเรียนป่อนะ ซึ่งเป็นโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามไม่ได้เน้นการสอนด้านวิทยาศาสตร์ ” เมื่อเข้ามาเรียนวิชาในสาขาวิทยาศาสตร์ ก็จะมีปัญหามากทั้งตัวผู้เรียนและอาจารย์ผู้สอน

1.2.2 การอุทิศเวลาในการเรียน นอกจากนี้อาจารย์ส่วนใหญ่ในทุกสาขายังมีปัญหามากในการพัฒนาด้านการสอนในเรื่องที่นักศึกษาอุทิศเวลาให้กับการเรียนน้อย ขาดความตั้งใจในการเรียน ไม่สนใจให้ความรู้ อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ นักศึกษาเอาใจใส่การเรียนเฉพาะคนเก่งซึ่งมีจำนวนน้อยประมาณ 8 คน ใน 30 คน เท่านั้น ”

1.3 การสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญในการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนี้จะประกอบด้วย ประเด็นคือ ประเด็นที่ 1 ใช้ได้กับบางวิชาหรือบางเนื้อหา อาจารย์ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเทคนิคการสอน ประเด็นที่ 2 นักศึกษาขาดศักยภาพในการเรียน ประเด็นที่ 3 สถาบันให้ความรู้เกี่ยวกับการการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไม่เหมาะสมสมกับระดับอุดมศึกษา ประเด็นที่ 4 ในเชิงการปฏิบัติของอาจารย์ ต้องใช้เวลาเรียนถึงงบประมาณมาก โดยแยกเป็นปัญหา 2 ด้านคือ

1.3.1 ปัญหาจากตัวอาจารย์ โดย อาจารย์ 6 คน ใน 16 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์มีปัญหาขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบนี้ อาจารย์ 4 ใน 16 ท่านระบุว่าสามารถใช้ได้กับบางวิชาหรือบางเนื้อหา โดยเฉพาะอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ซึ่งอาจารย์ 2 ท่านกล่าวว่า “ จำเป็นต้องนำเสนอบุคคลภายนอกให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อน และ วิชาที่มีกฎทฤษฎี มีการคำนวณ วิเคราะห์ ใช้ได้ยาก เช่นวิชาบัญชี ” นอกจากนี้ยังมีปัญหาในเรื่องของอาจารย์ต้องใช้เวลามากในการเตรียมการสอนและการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากๆ รวมถึงในส่วนของความไม่ชัดเจนของวิธีการสอน โดยยังไม่มีการอบรมที่ชัดเจนสำหรับการสอนแนวโน้ม

กับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้กับอาจารย์มีแต่การให้ความรู้โดยการอบรมวิธีการสอนในส่วนที่เป็นทฤษฎีพื้นฐานซึ่งยังไม่มีความหลากหลายสำหรับการนำไปใช้

1.3.2 ปัญหาจากตัวนิสิต พบมากในทุกสาขาวิชาเว้นสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์จะมีปัญหาน้อยที่สุด โดยมีปัญหาในเรื่องนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนแนวใหม่และเคยชินกับการสอนแบบเก่า โดยเฉพาะในสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ส่วนนักศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และมนุษยศาสตร์มีปัญหามากในเรื่องนักศึกษามีพื้นความรู้ไม่เท่ากันไม่มีศักยภาพในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.4 ปัญหาในเรื่องการปรับปรุงสอนให้ทันสมัย

เป็นปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาด้านการสอนของอาจารย์ที่พบน้อยที่สุด เนื้อหาการแต่ก็ยังมีอาจารย์ที่มีปัญหาถึง 12 คน ใน 16 คน

1.4.1 ขาด ตัวร่า หนังสือ เอกสาร วารสาร โดยเฉพาะวิชาเฉพาะสาขา และ ของต่างประเทศซึ่งมีราคาแพง ห้องสมุดไม่ซื้อเนื่องจาก งบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ การใช้ Internet ในการค้นคว้าก็ซ้ำมาก ใช้เวลา many ในเรื่องนี้ อาจารย์ 2 ท่านได้กล่าวว่า “ห้องสมุดมีตำราเฉพาะสาขาน้อย ที่มีก็เก่า การไปใช้ห้องสมุดของสถาบันอื่นจำนวนมากในเรื่องการเดินทาง เสียเวลาและค่าใช้จ่ายมาก และเมื่อปรับปรุงเนื้อหาแล้วใช้สอน นักศึกษาจะค้นข้อมูล หรือ ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาน้อยมาก โดยเฉพาะนักศึกษาส่วนหนึ่งมีฐานะยากจน ” และ “ ขาดการสนับสนุนสื่อการสอน ต้องใช้เงินส่วนตัวซื้อ “อีกส่วนหนึ่งคือ อาจารย์ยังยึดติดกับตัวร่าที่ใช้ประจำ ไม่มีห้องค้นคว้าของคณะที่มีครบตามสาขาวิชา ”

1.4.2 อาจารย์มีภาระงานมากและหลายด้าน ทำให้การปรับปรุงเนื้อหาการสอนให้ทันสมัยของอาจารย์ส่วนใหญ่ทำได้ไม่เต็มที่ โดยอาจารย์สอนหลายวิชาชั่วโมงสอนมาก มีการเปลี่ยนวิชาทุกเทอม โดยเฉพาะอาจารย์ใหม่ที่เป็นอาจารย์อัตราจ้าง

อาจารย์เก่า

จากการสัมภาษณ์อาจารย์เก่าจำนวน 16 คน ซึ่งเป็นอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์จำนวน 4 คน วิทยาศาสตร์ประยุกต์จำนวน 4 คน สังคมศาสตร์ จำนวน 4 คน และมนุษยศาสตร์จำนวน 4 คน นั้น อาจารย์เก่าประสบปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาตนเองตามภารกิจ ด้านการสอนดังนี้

ปัญหาอุปสรรคทางด้านการสอนที่อาจารย์เก่า พบมากที่สุด คือ ปัญหาในเรื่องของการขาดแคลนอุปกรณ์สื่อการสอนโดยพบมากกับอาจารย์ทุกสาขา(สาขาละ 4 คน)และที่พบปัญหามาก เช่นกัน ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับห้องเรียน พื้นความรู้ของนักศึกษา การอุทิศเวลาในการเรียนของนัก

ศึกษา และการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งปัญหาเหล่านี้อาจารย์ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ พbn้อยกว่าอีก 3 สาขาก็คือสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ และมนุษย์ศาสตร์ ส่วน ปัญหาที่อาจารย์พbn้อยที่สุดในการพัฒนาด้านการสอนคือเรื่องการปรับปรุงเนื้อหาการสอนให้ทันสมัย ซึ่งอาจารย์ในสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์และสาขามนุษย์ศาสตร์ มีปัญหาน้อยกว่าสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ และสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ซึ่งปัญหาต่างๆในการพัฒนาด้านการสอนของอาจารย์ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 สิ่งแวดล้อมการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1.1.1 อุปกรณ์สื่อการสอน อาจารย์ 16 ใน 16 คน มีปัญหาอุปกรณ์ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คอมพิวเตอร์ ซึ่งอาจารย์ 10 ใน 16 คน โดยเฉพาะในสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์และสาขามนุษย์ศาสตร์บอกว่ามีคอมพิวเตอร์ไม่พอใช้รวมถึงมีอุปกรณ์ประกอบไม่ครบชุดทำให้ใช้งานไม่ได้ เช่น ไม่มี โปรเจคเตอร์ และ LCD มีอาจารย์อีกส่วนหนึ่ง(2 ใน 16 คน)ยังใช้คอมพิวเตอร์ไม่ชำนาญรวมถึงไม่สะดวกในการใช้ปัญหาในเรื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้งานเฉพาะงานหรือเฉพาะด้านก็เป็นปัญหาที่มีอยู่เสมอและมักจะถูกมองข้ามจากผู้บริหารที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาโดยอาจารย์ 2 ท่าน กล่าวในเรื่องนี้ไว้ดังนี้ “ คอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอ บางเครื่อง ไม่สามารถใช้ได้ กับโปรแกรมบางโปรแกรมได้ เครื่องชายส่วนใหญ่ก็ใช้งานไม่ได้..... คอมพิวเตอร์ที่สามารถใช้ภาษาญี่ปุ่นได้มีเพียง 1 เครื่อง ซึ่งให้อาจารย์ใช้เท่านั้น ไม่สามารถให้นักศึกษาฝึกใช้ได้ วิทยุเทปก็มีจำนวนไม่เพียงพอ ”

1.1.2 อุปกรณ์ประกอบการสอน อาจารย์ 7 ใน 16 คน โดยมากอยู่ในสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์และสาขาวิชาสังคมศาสตร์บอกถึงปัญหาว่า อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ประกอบการสอนชำรุด เช่น เครื่องฉายภาพ จอภาพ กระดานรวมถึงคอมพิวเตอร์ด้วย ซึ่งในเรื่องอุปกรณ์นี้ อาจารย์สาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ อุปกรณ์บางอย่างมีแต่ใช้กันแค่ 1 – 2 คน ไม่คุ้มค่า บางทีก็ไม่รู้ว่ามี เพราะว่าไม่มีข้อมูลว่าอยู่ที่ไหน ขอใช้ได้อย่างไร รวมถึงบางทีก็ขอใช้ยากมาก ” จะเห็นได้ว่า ปัญหาส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการในเรื่องอุปกรณ์ด้วย

1.1.3 ห้องเรียน อาจารย์ส่วนใหญ่ในทุกสาขาโดยเฉพาะสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ และสาขามนุษย์ศาสตร์ระบุว่ามีบรรยายภาชนะมาไม่เหมาะสมกับการเรียน เช่นเดียวกับอาจารย์ใหม่โดยสาเหตุต่างๆคือ อาคารร้อน คับแคบ บางตึกมีเสียงและกลิ่นรบกวนsmith มีส่วนน้อยบอกว่าเก้าอี้ไม่พอ แสงสว่างน้อย ที่น่าสนใจคือ อาจารย์ 2 ท่านกล่าวถึงห้องเรียนในส่วนที่ไม่มีความเหมาะสมกับการใช้เป็นห้องเรียนเฉพาะทาง โดยอาจารย์สาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ท่านหนึ่ง กล่าวว่า “ ห้องเรียนไม่สะอาด ไม่สามารถเชกเตรียมอุปกรณ์ทดลองไว้ใช้ได้เนื่องจากมีนักศึกษาจากวิชาเอกอื่นที่ไม่ใช่วิชาศาสตร์มาใช้ห้องปฏิบัติการเป็นห้องเรียนด้วย ”

1.2 ผู้เรียน

1.2.1 พื้นความรู้ ปัญหาในเรื่องผู้เรียน อาจารย์ส่วนใหญ่ในทุกสาขาให้ความเห็นว่ามีพื้นความรู้ต่างจากนี้ส่วนหนึ่งยังมีความแตกต่างกัน รวมถึงไม่ตรงสาขา ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญในการพัฒนาด้านการสอนของอาจารย์ โดยอาจารย์ท่านหนึ่งให้ความเห็นเกี่ยวกับพื้นความรู้ของนักศึกษาต่อว่า “ ไม่สามารถสอนให้ถึงขั้นนำไปใช้ได้ นักศึกษาคิด วิเคราะห์ปัญหาไม่ได้และสำคัญคือนักศึกษาอุทิศเวลาและสนใจการเรียนน้อย รวมถึงขาดความรับผิดชอบไม่ไขว่คว้าด้วยตนเอง ”

1.2.2 การอุทิศเวลาในการเรียน นอกจากนี้อาจารย์ส่วนใหญ่ในทุกสาขาวิชามากในการพัฒนาด้านการสอนในเรื่องที่นักศึกษาอุทิศเวลาให้กับการเรียนน้อย ขาดความตั้งใจในการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน มีความเป็นอิสระมากเกินไปทำกิจกรรมอื่นมากกว่าสนใจการเรียน รับผิดชอบน้อยรองอาจารย์ป้อนให้อ่านเดียวไม่แสวงหาเอง ทั้งนี้นักศึกษาโปรแกรมที่เรียน 2 ปีหลังมีชั่วโมงเรียนมาก (35 คาบต่อสัปดาห์) ทำให้เหนื่อยล้า

1.3 การสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการสอนแบบเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญสำหรับอาจารย์เก่าประกอบด้วย ประเด็นต่างๆ เช่น เดียวกับปัญหาของอาจารย์ใหม่เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งได้แก่ ประเด็นที่ 1 การสอนแนวโน้มสามารถใช้ได้กับบางวิชา อาจารย์ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเทคนิควิธีการสอน ประเด็นที่ 2 นักศึกษาขาดศักยภาพในการเรียน ประเด็นที่ 3 ในเรื่องการปฏิบัติของอาจารย์ ต้องใช้เวลารวมถึงงบประมาณมาก รวมถึงขาดแหล่งความรู้ที่ใช้ประกอบการสอน ประเด็นที่ 4 ผู้บริหารระดับโปรแกรมไม่ให้ความสำคัญ ซึ่งสามารถแยกเป็นปัญหา 2 ด้านคือ

1.3.1 ปัญหาจากตัวอาจารย์ โดย อาจารย์ 7 คน ใน 16 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในสาขานุษยศาสตร์ระบุว่าสามารถใช้ได้ในบางวิชาส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการขาดความรู้ ความเข้าใจแต่ก็เป็นเพียงส่วนน้อย โดยมีอาจารย์เพียงสาขาวิชาละ 1 คน จาก 4 คน สาเหตุอีกประการหนึ่งก็คือ การขาดแหล่งเรียนรู้สำหรับอาจารย์และนักศึกษา รวมถึงลักษณะของวิชาบางวิชาซึ่งต้องมีการดูแลอย่างใกล้ชิดในขณะปฏิบัติโดยเฉพาะเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ในห้องปฏิบัติการหรือเครื่องมือที่มีอันตรายในการใช้งานเฉพาะทางรวมถึงกลุ่มนักศึกษาใหญ่เกินไปเมื่ออาจารย์ท่านหนึ่งให้เหตุผลว่าผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชาไม่ให้ความสำคัญในการสอนแนวใหม่

1.3.2 ปัญหาจากตัวนิสิต อาจารย์ส่วนใหญ่ 10 ใน 16 คน กล่าวถึงปัญหาในการพัฒนาเกี่ยวกับการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่าเกิดจากนักศึกษาโดยพบมากในทุกสาขาโดยเฉพาะสาขาวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากนักศึกษามีพื้นความรู้ต่ำ ขาดความสนใจและความรับผิดชอบ ไม่กระตือรือล้น ไม่ค้นคว้าเพิ่มเติม รวมถึงความสามารถในการใช้

คอมพิวเตอร์ และแหล่งในการค้นคว้าก็มีน้อย ตลอดจนสื่อการสอนสำหรับใช้ประกอบการสอนก็มีจำกัด โดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ ไม่สามารถสอนแบบนี้ได้เนื่องจากพื้นฐานของผู้เรียนและความสนใจของผู้เรียนน้อยรวมทั้งการใช้สื่อต่างๆ ก็มีขิดจำกัด “

เกี่ยวกับตัวนิสิตในเรื่องเกี่ยวกับหลักสูตรอาจารย์ในสาขาวิชานุยศาสตร์ท่านหนึ่งให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าเนื่องจากนักศึกษาไม่ค่อยค้นคว้าเพิ่มเติมมากจะใช้การเรียนแบบเก่าๆ หรือนักศึกษาไม่ค่อยมีความรู้ในบางวิชา จึงไม่สามารถเข้าสู่เนื้อหาได้ ทำให้ได้เนื้อหาไม่มากนัก บทเรียนถูกจำกัดให้น้อยลง ไม่มีการตรวจสอบ การวัดผลและประเมินผล จะใช้อะไรเป็นตัวตัดสิน ดังนั้น ต้องให้ผู้เรียน ผู้สอน วางแผนเรื่องไม่ใช่กระพือตามส่วนกลางและแล้วไม่ได้อะไรสักอย่าง โดยเฉพาะการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจะเน้นตรงไหนจะใช้หลักสูตรอะไรและประกันคุณภาพตรงไหน

1.4 ปัญหาในเรื่องการปรับปรุงเนื้อหาการสอนให้ทันสมัย

เป็นปัญหาในการพัฒนาด้านการสอนของอาจารย์ที่พบน้อยที่สุด โดยมีอาจารย์เก่าที่พบปัญหาเพียง 10 คนใน 16 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขาวิชานักศึกษา (3 ใน 4 คน) ซึ่งปัญหาที่เกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยในการพัฒนาด้านการสอนของอาจารย์เก่าสามารถแยกได้ดังนี้

1.4.1 ขาด ตำรา และแหล่งการเรียนรู้ที่ทันสมัย เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับอาจารย์ในทุกสาขาวิชาโดยในส่วนของตำรา หรือ เอกสารpubเพียงส่วนน้อยเพียงสาขาละ 1 คน จาก 4 คนยกสาขาวิชานุยศาสตร์ ส่วนปัญหาในเรื่องแหล่งความรู้ที่ทันสมัยนั้นอาจารย์ส่วนใหญ่ในทุกสาขาวิชา เว็บมีปัญหาโดยเฉพาะในเรื่องของ Internet ที่ใช้ในการค้นคว้า ชา และ มีไม่เพียงพอ มีอาจารย์ส่วนหนึ่งที่มีพื้นฐานในการใช้เทคโนโลยี รวมถึงนักศึกษาก็มีจำนวนมากไม่เพียงพอสำหรับการใช้

1.4.2 ภาระงานของอาจารย์มาก การมีภาระงานมากของอาจารย์เป็นปัญหาสำคัญส่วนหนึ่งของอาจารย์ในการปรับปรุงเนื้อหาการสอนให้ทันสมัย โดยเฉพาะอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ บริสุทธิ์และสาขาวิชานักศึกษา โดยมีอาจารย์ 1 ใน 4 ของทั้งสองสาขาวิชาดังกล่าวมีปัญหาในเรื่องนี้

1.4.3 เทคโนโลยีและสื่อการสอนที่รองรับการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัย อาจารย์เก่าส่วนใหญ่ 3 ใน 4 คนใน 3 สาขาวิชานักศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สาขาวิชานักศึกษา และสาขาวิชานุยศาสตร์ ยกเว้นสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ให้ความเห็นในเรื่องการปรับปรุงเนื้อหาการสอนให้ทันสมัยว่าในการปรับปรุง และ หลังการปรับปรุงเนื้อหาแล้วจำเป็นต้องมีเทคโนโลยีต่างๆ ที่ทันสมัยมาใช้ เช่น ต้องมีระบบการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์พร้อมทั้งระบบ มีระบบที่วิวงจรปิด มีระบบอินเทอร์เน็ตในชั้นเรียน มีคอมพิวเตอร์ให้อาจารย์ใช้ส่วนตัว โดยอาจารย์สาขาวิชานักศึกษา ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ อาจารย์ส่วนใหญ่มี Home page และ Web ของตนเองแต่เครื่องคอมพิวเตอร์ไม่ ”

มีอย่างต้องใช้ร่วมกันกับส่วนรวมอญี่ การปรับปรุงเนื้อหาการสอนให้ทันสมัยยังมีปัญหาอยู่มากเนื่องจากการสอนแนวใหม่ต้องมีการปรับปรุงเนื้อหาเดิม มีการบูรณาการต้องใช้หลายสาขาวิชาผสมรวมกันทำให้การบรีหารเนื้อหาให้ลงตัวกระทำด้วยความยากลำบาก “

ซึ่งในส่วนของอาจารย์เองในบางวิชาที่ต้องใช้หลักสูตรที่ มีการบูรณาการจากความรู้หลายสาขาวิชาโดยเฉพาะวิชาในหมวดพื้นฐานซึ่งไม่สามารถจะทำคนเดียวได้หรือไม่สามารถสอนคนเดียวได้ ก็เป็นปัญหาหนึ่งที่ต้องได้รับการแก้ไขโดยเฉพาะเรื่องวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนของหลักสูตร

ส่วนตัวนักศึกษาเองก็จะต้องได้รับผลกระทบจากการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยในส่วนที่ต้องสามารถใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและสื่อการสอนที่เป็นผลจากการปรับปรุงเนื้อหาของอาจารย์รวมถึงในส่วนของสถาบันก็ต้องมีนโยบายรองรับผลกระทบที่จะเกิดตามมาด้วย เช่นระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยและพอเพียง สื่อการสอนที่จะต้องใช้ประกอบการสอนรวมถึงหน่วยชั่วโมงบารุงเพื่อแก้ปัญหาต่างๆที่จะเกิดขึ้นและเป็นปัญหาที่อาจารย์พบอยู่เป็นประจำ

2. ด้านการวิจัย

อาจารย์ใหม่

ปัญหาอุปสรรคทางด้านงานวิจัยของอาจารย์ที่พบมากที่สุดคือ ปัญหาในเรื่องประสบการณ์ในการวิจัยของอาจารย์มีน้อยและเรื่องแหล่งทุนในการวิจัย ซึ่งใน 2 ปีมานี้ ส่วนใหญ่เกิดกับอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และมนุษยศาสตร์มากกว่าสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และสังคมศาสตร์ ส่วนปัญหาที่พบน้อยที่สุดคือปัญหาในเรื่องความรู้ขั้นตอนวิธีวิจัย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในสาขาวิชานุษยศาสตร์และสาขาวิชานักศึกษาสังคมศาสตร์มากกว่าสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โดยปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาด้านงานวิจัยของอาจารย์ที่พบมีดังนี้

2.1 ขาดความรู้ขั้นตอนวิธีวิจัย

เป็นปัญหาที่อาจารย์พบน้อยที่สุด โดยอาจารย์ครึ่งหนึ่งมีปัญหาในเรื่องขาดความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนวิธีวิจัยโดยเฉพาะงานวิจัยเฉพาะทางหรืองานที่รับผิดชอบสอนอยู่ ซึ่งอาจารย์ที่มีปัญหามากเป็นอาจารย์ในสาขาวิชานักศึกษาสังคมศาสตร์และสาขาวิชานุษยศาสตร์(สาขาวิชาละ 3 คน ใน 16 คน) ส่วนอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์มีปัญหาน้อยมากในเรื่องนี้เนื่องจากรู้มาแล้วตอนเรียนและต้องเป็นที่ปรึกษางานวิจัยของนักศึกษาเอก

2.2 อาจารย์มีประสบการณ์ในการทำวิจัยน้อย

เป็นปัญหาด้านการวิจัยที่อาจารย์พบมากที่สุด โดยอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขาวิชานุษยศาสตร์มีปัญหาในเรื่องประสบการณ์ในการทำวิจัยมากที่สุด ในขณะที่อาจารย์สาขา

วิทยาศาสตร์บริสุทธิ์มีปัญหาน้อยที่สุด เหตุผลสำคัญที่ทำให้อาจารย์มีประสบการณ์ในการทำวิจัยน้อย คือการขาดแรงจูงใจในการทำงานวิจัย และขาดคนแนะนำโดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญในการทำงานวิจัย ส่วนอาจารย์ที่จบปริญญาตรีเคยทำเฉพาะโครงการ ตอนเรียนเท่านั้น ซึ่งสาเหตุต่างๆนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้อาจารย์ไม่อยากทำงานวิจัยหรือไม่รู้จะเริ่มอย่างไร ได้แต่คิดว่าจะทำ ประสบการณ์ในการวิจัยก็เลยมีน้อยโดยอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “เรื่องประสบการณ์เป็นปัญหามาก ผู้เรียนจบปริญญาตรีอย่างดีก็เคยนำเสนอโครงการ ตอนเรียน” และอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์อีกท่านหนึ่งกล่าวว่า “ขาดการกระตุ้นทำให้ไม่อยากทำจริงทำให้ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานวิจัย”

2.3 ปัญหาในเรื่องแหล่งทุนในการวิจัย

เป็นปัญหาสำคัญที่อาจารย์พบมากที่สุดในเรื่องงานวิจัย เช่นเดียวกับในเรื่องของการมีประสบการณ์ในการทำวิจัยน้อย คืออาจารย์ 13 ใน 16 คนซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขามนุษยศาสตร์ แต่พบน้อยที่สุดในสาขาสังคมศาสตร์

2.3.1 จำนวนเงินทุนวิจัยน้อย มีขั้นตอนมาก อาจารย์ 13 ใน 16 คน กล่าวถึงปัญหาว่าแหล่งทุนของสถาบันให้ทุนจำนวนน้อย ไม่เพียงพอ กับการทำวิจัย การพิจารณាល้วนไม่พิจารณาตามความจำเป็นของแต่ละสาขา โดยเฉพาะในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ส่วนหนึ่งเป็นผลจากขาดผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา ร่วมพิจารณาในการให้ทุนวิจัย อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ผู้พิจารณาทุนไม่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านส่วนใหญ่ให้ทุนแบบกลาง ๆ ไม่พิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไปทำให้ทุนที่ได้ไม่เพียงพอที่จะทำวิจัย “รวมถึงการขอทุนของสถาบันมีข้อจำกัดหลายอย่าง ขั้นตอนมาก ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาทุนไม่ตรงสาขา จำนวนเงินที่ให้จำกัด การพิจารณาตัดทุนวิจัย ไม่ดูความจำเป็นแท้จริง นอกจากนี้ สำนักวิจัยยังไม่มีการหาทุนจากแหล่งทุนต่างๆภายนอกสถาบันทั้งจากหน่วยงานของรัฐและเอกชน โดยเฉพาะแหล่งทุนจากเอกชนซึ่งจะมีบทบาทสำคัญโดยตรงในการทำการวิจัยเพื่อท่องถิ่นอย่างแท้จริง

2.3.2 ไม่มีกลยุทธ์เชิงรุกในการให้ทุนวิจัย อาจารย์จำนวน 1 ใน 4 ให้ความเห็นว่า สถาบันขาดความจริงใจให้ทุนโดยส่วนใหญ่ให้ทุนเฉพาะงานที่เห็นผลเป็นรูปธรรม ไม่มีกลยุทธ์เชิงรุกในการให้ทุนวิจัย ให้ทุนอยู่ในวงจำกัดรวมถึงมีโอกาสสนับสนุนในการได้ทุน ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญ ประการหนึ่งที่ทำให้อาจารย์มีการพัฒนาด้านการวิจัยได้ยากหรือไม่อยากพัฒนาด้านงานวิจัยอย่างจริงจัง

2.3.3 ขาดข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งทุน ในส่วนของข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งทุนวิจัยนี้ อาจารย์ 4 ท่าน จาก 16 ท่าน ยังไม่ทราบเกี่ยวกับเรื่องแหล่งทุนในการวิจัยโดยซึ่งสามารถยืนยันได้ว่า

อาจารย์สาขานุមัธศาสตร์ จะมีปัญหาในเรื่องขั้นตอนวิธีวิจัยมากกว่าสาขาวิชานฯ ส่วนปัญหาที่พบน้อย เช่น กันก็คือ ในเรื่องประสบการณ์ในการวิจัย มีอาจารย์ที่มีปัญหา 9 คน ใน 16 คน โดยพบมาก กับอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขานุមัธศาสตร์ ซึ่งปัญหาต่างๆ ในการพัฒนาด้าน การวิจัยของอาจารย์มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ขั้นตอนวิธีวิจัย

ในเรื่องของความรู้ขั้นตอนวิธีวิจัยเป็นปัญหาในการพัฒนาที่อาจารย์พูนน้อยที่สุด (8 ใน 16 คน) ในปัญหาด้านการวิจัย โดยอาจารย์สาขานุមัธศาสตร์มีปัญหามากที่สุด (3 ใน 4 คน) และอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์มีปัญหาน้อยที่สุด โดยปัญหาที่พบคือ อาจารย์ขาดความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนวิธีวิจัย เนื่องจากไม่ได้ทำงานวิจัย มีส่วนน้อยที่ไม่โดยเรียนรู้มา ก่อน ซึ่งอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าว ในส่วนที่ว่า “เรียนรู้จากการอ่านหนังสือแต่ไม่มีโอกาสลงมือทำ เพราะสถาบันไม่ได้มีนโยบายที่เป็นรูปธรรมชัดเจน “ มีอาจารย์ส่วนหนึ่งที่ต้องการเขียนโครงการเรื่องงานให้ดีขึ้น เพื่อให้มีโอกาสได้ทุนวิจัยมากขึ้น อีกท่านหนึ่งบอกว่าขั้นตอนยุ่งยาก

2.2 ประสบการณ์ในการวิจัย

เป็นปัญหาในการพัฒนาด้านการวิจัยของอาจารย์ที่สำคัญของอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขานุมัธศาสตร์ ส่วนอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และสาขาวิทยาศาสตร์ มีปัญหาปานกลาง โดยมีอาจารย์เพียงครึ่งหนึ่งที่มีปัญหาซึ่งส่วนใหญ่คือ อาจารย์มีประสบการณ์ทำงานวิจัยน้อย โดยพบว่าอาจารย์ในทุกสาขาส่วนหนึ่งไม่เคยทำงานวิจัยเลย (สาขาวิทยาศาสตร์ บริสุทธิ์และสาขานุมัธศาสตร์ สาขาวิชาชั้น 2 ใน 4 คน สาขาวิทยาศาสตร์และสาขาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาชั้น 1 คน ใน 4 คน) ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่ที่อาจารย์มีประสบการณ์ในการพัฒนาด้านการวิจัยน้อยนี้เนื่องจากอาจารย์ไม่มีเวลาในการทำงานวิจัย ซึ่งเกี่ยวเนื่องมาจากภาระงานมากเป็นสาเหตุสำคัญ โดยมีอาจารย์ส่วน น้อยที่ให้เหตุผลเพิ่มเติมว่าขาดการกระตุ้นและการสนับสนุนจากสถาบัน โดยอาจารย์ท่านหนึ่งแสดงความคิดเห็นว่าสถาบันไม่ค่อยสนับสนุนให้ความสำคัญกับการวิจัย เช่น “ไม่สามารถลาพักเพื่อทำงานวิจัยได้” โดยอาจารย์อีกท่านหนึ่งกล่าวถึงปัญหาในเรื่องประสบการณ์ในการวิจัยของอาจารย์ว่า “การที่ไม่ได้ทำงานวิจัยเป็นเวลานาน ๆ ทำให้รู้สึกว่ามีความยุ่งยาก ทำให้กลัวและไม่กล้าทำงานวิจัย” ดังนั้นการที่อาจารย์ไม่ได้รับการกระตุ้นหรือสนับสนุนให้ทำงานวิจัยอย่างจริงจัง เป็นเหตุผลที่อาจารย์มีโอกาสที่จะได้ทำงานวิจัยน้อยและเมื่อไม่ได้ทำเป็นเวลานาน ก็จะทำให้อาจารย์ไม่มีความมั่นใจในการทำงานวิจัยโดยเฉพาะอาจารย์เก่า ได้ประสบปัญหานี้แล้วเนื่องจากรับราชการมาเป็นเวลานาน

2.3 ปัญหาในเรื่องแหล่งทุนในการวิจัย

มีอาจารย์ 12 ใน 16 คน มีปัญหาในเรื่องแหล่งทุนในการวิจัย โดยอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์พบปัญหามากที่สุด (4 คน ใน 4 คน) รองลงมาคือ สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ และสาขานุមัธยศาสตร์ (3 ใน 4 คน) ที่มีปัญหาน้อยที่สุด คืออาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ ซึ่งมีปัญหาเพียงครึ่งหนึ่งจากอาจารย์ 4 คน ซึ่งปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาของอาจารย์ด้านงานวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องแหล่งทุนในการวิจัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1 จำนวนเงินทุนน้อย เป็นประเด็นปัญหาหลักที่อาจารย์ส่วนใหญ่ ในทุกสาขามีปัญหาโดยส่วนใหญ่กล่าวถึงการให้ทุนเพื่อการวิจัยภายนอกสถานบัน จำนวนเงินทุนน้อย ไม่เพียงพอ กับการทำงานวิจัย ทั้งนี้เหตุผลส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการพิจารณาให้ทุนวิจัยของสถาบัน ไม่ได้แยกกลุ่มงานวิจัย และประเภทของงานวิจัยซึ่งอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ 2 ท่าน ให้ความเห็นสนับสนุนในเรื่องนี้ว่า “ สถาบันขาดความเข้าใจในธรรมชาติของการวิจัยแต่ละประเภท จึงทำให้จัดสรรทุนไม่เพียงพอ กับงานวิจัย ” และ ” สถาบันไม่ได้แยกกลุ่มการให้ทุน และ ไม่พิจารณาตามความจริงของงาน ” ทั้งนี้จะเห็นว่าอาจารย์ททางสาขาวิทยาศาสตร์จะมีปัญหาในเรื่องจำนวนเงินทุนสำหรับการทำงานวิจัยน้อยเกินไป เนื่องจากงานวิจัยทางสาขาวิทยาศาสตร์มีความจำเป็นต้องใช้เงินทุนสำหรับทำงานวิจัยจำนวนมาก เพราะ วัสดุ อุปกรณ์ ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยมีราคาสูง โดยเฉพาะงานวิจัยที่ต้องใช้สารเคมีต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยที่ต้องลงภาคสนามมาก ๆ

2.3.2 ปัญหาในเรื่องข้อกำหนดในการขอทุน มีอาจารย์ส่วนน้อยจำนวน 2 ใน 16 คน ระบุถึงปัญหาในการขอทุนวิจัยของสถาบันว่า มีข้อแม้มากทั้งก่อนทำงานวิจัยและหลังทำการวิจัย โดยก่อนขอทุนต้องมีการเขียนเค้าโครงเรื่องงานวิจัยและต้องมีการนำเสนอในลักษณะบรรยายต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณารายละเอียดประกอบการพิจารณาให้ทุน ซึ่งในส่วนการนำเสนอเค้าโครงเรื่องนี้อาจารย์ที่ไม่เคยทำงานวิจัยหรือมือใหม่ จะมีปัญหามากทำให้ไม่กล้าจะนำเสนองานวิจัยเพื่อขอทุนโอกาสในการได้ทุนก็มีน้อยลง

2.3.3 การให้ความสำคัญกับงานวิจัย อาจารย์ส่วนหนึ่ง จำนวน 2 คน ใน 16 คน ให้ความเห็นเกี่ยวกับการไม่ให้ความสำคัญของสถาบันต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์ไว้โดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ ไม่ค่อยให้ความสำคัญการวิจัย เช่น ไม่สามารถพาพักจากภาระงานสอนปกติ เพื่อทุ่มเทกับ งานวิจัย ได้ และงานวิจัย ได้รับค่าตอบแทนน้อยเมื่อเทียบกับค่าสอนที่ได้รับจากการสอนนักศึกษาภาค กศ.บป . ” นอกจากนี้ “ หน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานวิจัย ก็ทำหน้าที่แค่ตรวจสอบว่าโครงการ ได้รับทุนเท่านั้นเอง ไม่ค่อยมีการบริการเบื้องต้นในการทำวิจัยสำหรับอาจารย์ ” เป็นสาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้อาจารย์ไม่สามารถหรือไม่สนใจที่จะทำงานวิจัย

2.3.4 ขาดข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งทุน อาจารย์จำนวน 3 ใน 16 คน ยังไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งทุนสำหรับงานวิจัยของสถาบันแสดงให้เห็นว่าการให้ความสำคัญในด้านงานวิจัยของสถาบันยังเป็นเชิงนโยบายที่ยังไม่สู่การปฏิบัติ ยังไม่ชัดเจน รวมถึงกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่จะทำให้อาจารย์ทำงานวิจัย โดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ภายในสถาบันไม่มีบรรยากาศงานวิชาการ ขาดการกระจายข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงานวิจัยให้บุคลากรในองค์กรทราบถึงความเคลื่อนไหว”

2.4 อาจารย์ไม่มีเวลาในการทำงานวิจัย

เป็นปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาทางด้านงานวิจัยของอาจารย์ที่มีมากที่สุด (15 ใน 16 คน) โดยพบปัญหามากกับอาจารย์ทั้ง 4 สาขา เนื่องจากอาจารย์มีภาระงานมาก ทั้งภาระงานสอนรวมถึงงานหน้าที่อื่น ๆ ที่รับผิดชอบอยู่ เช่นงานบริหาร งานของศูนย์ สำนักต่าง ๆ รวมถึงงานต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายที่ควรจะเป็นงานของเจ้าหน้าที่ ซึ่งการที่อาจารย์มีภาระงานมากนี้ ทำให้ไม่มีเวลาในการทำวิจัยซึ่งจะต้องอุทิศตนและทำอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดความท้อถอยไม่อยากทำงานวิจัย

2.5 แหล่งเผยแพร่งานวิจัย เป็นปัญหาในการพัฒนาทางด้านงานวิจัย ที่อาจารย์พบปนกลาง (11 ใน 16 คน) ซึ่งพบมากในอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขาวิชคอมพิวเตอร์ ส่วนอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ มีปัญหาน้อยที่สุด ซึ่งโดยส่วนใหญ่อาจารย์กล่าวถึงปัญหาของแหล่งเผยแพร่งานวิจัยว่า ไม่ทราบแหล่งเผยแพร่งานวิจัยถึง 5 คน ใน 16 คน โดยเฉพาะอาจารย์สาขามนุษย์ศาสตร์ ส่วนอีก 5 คน ใน 16 คนระบุว่าแหล่งเผยแพร่งานวิจัยมีน้อย ซึ่งอาจารย์ท่านหนึ่งบอกว่า “วารสารของสถาบันไม่ใช่เป็นวารสารสำหรับงานวิจัย ส่วนการเผยแพร่งานวิจัยของสถาบันนั้นยังอยู่ในวงจำกัด ไม่ได้เผยแพร่สู่ระดับสากล อาจารย์อีกท่านหนึ่งเพิ่มเติมว่า วารสารทางวิชาการระดับชาติยังไม่ค่อยยอมรับผลงานวิจัยของอาจารย์ราชภัฏ ในส่วนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยหรือแหล่งค้นคว้าไม่ค่อยมีใหม่ ๆ ต้องไปค้นคว้าจากกรุงเทพฯ ”

3. ด้านการบริการชุมชน

อาจารย์ใหม่

ปัญหาในด้านการบริการชุมชนต่อการพัฒนาตนเองของอาจารย์ ในเรื่องความรู้ความเข้าใจในการให้บริการชุมชน โอกาสในการให้บริการชุมชนและแหล่งสนับสนุน อยู่ในระดับสูงใกล้เคียงกันคือ 10, 11 และ 12 คน ใน 16 คน ตามลำดับ โดยปัญหาในเรื่องความรู้ความเข้าใจอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์มีปัญหามากที่สุด (4 ใน 16 คน) และ สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ มีปัญหาน้อยที่สุด (1 ใน 16 คน) ในเรื่องโอกาสในการให้บริการชุมชนอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์มีปัญหามากที่สุด โดยอาจารย์ในสาขาวิชคอมพิวเตอร์และมนุษย์ศาสตร์ พนปัญหาน้อยสุด

(2 ใน 16 คน) ส่วนในเรื่องแหล่งสนับสนุนในการให้บริการชุมชน อาจารย์พบปัญหาท่ากันในทุกสาขา (สาขาละ 3 ใน 4 คน)

3.1 ความรู้ความเข้าใจในด้านการให้บริการชุมชน

ในเรื่องของความรู้ความเข้าใจในด้านการให้บริการชุมชน อาจารย์ส่วนใหญ่จำนวน 10 คน ใน 16 คน ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการชุมชน โดยส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขามนุษย์ศาสตร์แต่มีปัญหาในเรื่องนี้น้อยกว่าอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ซึ่งปัญหาที่อาจารย์พบส่วนใหญ่ก็คือเนื่องมาจากการขาดข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน ไม่รู้ความต้องการของชุมชน และไม่เคยร่วมงานด้านการบริการชุมชน รวมทั้งอาจารย์บางคนไม่รู้วิธีที่จะให้บริการแก่ชุมชนน้อย โดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ ไม่มีความรู้เรื่องวิธีให้การบริการชุมชน ไม่ค่อยมีโครงการที่บริการชุมชน ส่วนใหญ่เป็นโครงการประชาสัมพันธ์เพื่อช่วยโซเชียลกิจภาพไม่ช่วยชุมชนอย่างจริงใจ ”

3.2 ปัญหานิร่องโอกาสในการให้บริการชุมชนและแหล่งสนับสนุน

เกี่ยวกับเรื่องโอกาสในการให้บริการชุมชนและแหล่งสนับสนุนในการให้บริการชุมชน อาจารย์ส่วนใหญ่ 11 ใน 16 คน ได้ให้ความเห็นว่า มีโอกาสสนับสนุนในการให้บริการชุมชน ด้วยเหตุผลต่างๆ กัน คือ

3.2.1 การมีภาระงานมาก ในเรื่องปัญหานี้อาจารย์ส่วนใหญ่มีภาระงานสอนรวมถึงภาระหน้าที่อื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายจากสถาบัน ขณะเดียวกันยังต้องสอนต่างๆ

3.2.2 ไม่รู้จักชุมชน สถาบันสำคัญประการหนึ่งที่เป็นปัญหาของอาจารย์เกี่ยวกับการมีโอกาสสนับสนุนในการให้บริการแก่ชุมชนก็คือ อาจารย์ ขาดข้อมูลของชุมชนทำให้ไม่รู้ความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง โดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ ชุมชนเปิดโอกาสให้น้อย ขาดการกระตุ้นให้ชุมชนเสนอความต้องการ มีหลายโครงการที่ยังเหยียดให้กับชุมชน ”

3.2.3 ขาดการสนับสนุนจากสถาบัน ในเรื่องแหล่งสนับสนุนนี้อาจารย์ 12 ใน 16 คน ซึ่งเป็นอาจารย์ในทุกสาขาท่ากันคือสาขาละ 3 คนระบุว่ามีปัญหาในเรื่องแหล่งให้การสนับสนุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้การสนับสนุนจากสถาบันซึ่งเป็นปัญหาหลักในเรื่องของนโยบาย งบประมาณรวมถึงการอำนวยความสะดวกต่างๆ โดยอาจารย์อย่างน้อยสาขาละ 1 คน ให้ความเห็นไว้ดังนี้

“ สถาบันไม่สนับสนุน เช่น ขอรอดยากและไม่มีแหล่งสนับสนุนเงินทุน ”

“ สถาบันให้การสนับสนุนไม่จริงจังทั้งๆ ที่มีข้อกำหนดอยู่ในตัวชี้วัด ”

“ สถาบันไม่สนับสนุนอย่างจริงจัง ไม่มีโครงการที่เป็นรูปธรรม การบริการอื่นๆ ก็ไม่ดีเช่นเรื่อง yanpathan ”

“ ปัญหาการขอใช้รถบางครั้งไม่ได้ เพราะผู้บริหารยังเป็นต้องใช้ “

มีอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวเพิ่มเติมว่ามีงานประจำมากจึงลดบทบาทงานบริการชุมชนแต่ให้ความเห็นว่าการจัดอบรมครรภ์คำนึงถึงพื้นฐานของผู้เข้าอบรมและเน้นการนำไปใช้

อาจารย์เก่า

ปัญหาในด้านการบริการชุมชนต่อการพัฒนาตนของอาจารย์เก่า ในเรื่องความรู้ความเข้าใจในการให้บริการชุมชน พบว่ามีปัญหาน้อยที่สุดคือ 8 ใน 16 คน ส่วนโอกาสในการให้บริการชุมชนและแหล่งสนับสนุนในการให้บริการชุมชน พบว่ามีปัญหามาก คือ 12 และ 16 คน ในจำนวน 16 คน โดยปัญหาในเรื่องความรู้ความเข้าใจ โอกาสในการให้การบริการชุมชน และแหล่งสนับสนุนในการให้บริการชุมชน พบปัญหาในอาจารย์สาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์มากที่สุด (4 คนใน 16 คน) ซึ่งปัญหาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจพนน้อยในอาจารย์สาขาวิชาสังคมศาสตร์ (2 คน ใน 16 คน) และ ไม่มีปัญหาเลยในสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ ส่วนโอกาสในการให้บริการชุมชนและแหล่งสนับสนุนพนน้อยที่สุดในอาจารย์สาขาวิชาสังคมศาสตร์ คือ 2 คน และ 1 คนใน 16 คน ตามลำดับ

3.1 ความรู้ความเข้าใจในด้านการให้บริการชุมชน

สำหรับปัญหาในเรื่องนี้ อาจารย์จำนวน 8 ใน 16 คน ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการชุมชน โดยส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ แต่ไม่มีปัญหาสำหรับอาจารย์ในสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์แม้แต่คนเดียว ซึ่งส่วนใหญ่ปัญหาที่อาจารย์พบ คือ ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ โดยอาจารย์ 2 ท่าน กล่าวว่า “ขาดข้อมูลพื้นฐาน ไม่มีแหล่งข้อมูลพื้นฐานของชุมชนในด้านต่าง ๆ ไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไร”

3.2 ปัญหาในเรื่องโอกาสในการให้บริการชุมชนและแหล่งสนับสนุน

ปัญหาในเรื่องนี้ อาจารย์จำนวน 12 ใน 16 คน มีความเห็นว่ามีโอกาสสนับสนุนในเรื่องเกี่ยวกับการให้บริการชุมชน เนื่องจากมีภาระงานมาก มีโอกาสเฉพาะที่มีการติดต่อกัน โดยอาจารย์ในสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ให้โอกาสในการบริการชุมชน แต่บางครั้งชุมชนไม่ต้องการ เนื่องจากเราเพียงเปิดตัวเมื่อมีโครงการ พวส.ทำให้ไม่เป็นที่ยอมรับของชุมชนมากนัก”

ปัญหาในเรื่องแหล่งสนับสนุนเงินทุนนี้ พบว่า อาจารย์จำนวน 11 ใน 16 คน มีปัญหาในเรื่องนี้ โดยส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าแหล่งสนับสนุนมีน้อยและแหล่งทุนไม่เพียงพอไม่รู้ว่ามีแหล่งสนับสนุนที่ไหนต้องทำเองหมด

โดยอาจารย์ท่านกล่าวว่า “ไม่ทราบว่าผู้สนับสนุนด้านต่าง ๆ เป็นใคร – การเงิน, บริหาร, ประชาชน” และอีกท่านหนึ่งให้ความเห็นว่า “ปัญหามากเพราะภายในสถาบันการบริหาร

งบประมาณเพื่อดำเนินงานภายในสถาบัน ไม่ค่อยเพียงพอการที่จะจัดงบประมาณเพื่อบริการชุมชนก็คงเป็นไปได้ยาก"

4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

อาจารย์ใหม่

ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของอาจารย์ที่พนักคือ เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นปัญหาที่อาจารย์พนมากที่สุดในทุกสาขา ส่วนในเรื่องโอกาสในการให้การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอาจารย์ที่มีปัญหามากใน 2 สาขาวิชาคือ สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ และสังคมศาสตร์ น้อยที่สุดคือสาขานุ不由得ศาสตร์ และในเรื่องแหล่งสนับสนุนอาจารย์ที่มีปัญหามากที่สุดคือ สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และน้อยที่สุดคือสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ โดยแยกกล่าวในแต่ละเรื่องดังต่อไปนี้

4.1 ความรู้ความเข้าใจในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ปัญหาในเรื่องความรู้ความเข้าใจในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นปัญหาที่อาจารย์ประสบมากที่สุด(15 ใน 16 คน) โดยอาจารย์ส่วนใหญ่ในเกือบทุกสาขาวิชามีความรู้ความเข้าใจในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม น้อย ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการไม่มีความชัดเจนในงานด้านนี้ สถาบันไม่มีโครงการเป็นรูปธรรม รวมถึงไม่รู้ว่าเกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่สอนอยู่อย่างไร โดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า " ไม่รู้ และ ไม่ค่อยเข้าใจว่าจะต้องเริ่มอย่างไร เนื่องจากวิชาไม่เชื่อมโยงกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม "

4.2 โอกาสในการให้การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

อาจารย์ส่วนใหญ่ 13 คน ใน 16 คน บอกว่ามีโอกาสสนับสนุนมากในการให้การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เนื่องจากเป็นอาจารย์ใหม่มีความรู้น้อย โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านนี้ทำกันเฉพาะกลุ่ม ไม่มีความหลากหลาย ไม่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องและลักษณะกิจกรรมงานด้านนี้ ไม่ตรงกับสาขาวิชาที่รับผิดชอบ และ การไม่มีเวลาของอาจารย์

4.3 ขาดการสนับสนุน

ในเรื่องแหล่งสนับสนุนงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่มีปัญหาน้อยที่สุด แต่ก็มีอาจารย์ที่พนปัญหาถึง 11 คน ใน 16 คน อาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ไม่ทราบแหล่งสนับสนุนเนื่องจากมีโอกาสสนับสนุนในการร่วมกิจกรรมด้านนี้ มีอาจารย์ส่วนน้อยที่มีปัญหาในเรื่องแหล่งเงินทุนสนับสนุนมีน้อย โดยอาจารย์ท่านหนึ่งให้ความเห็นว่า " ไม่มีงบ สำนักศิลปวัฒนธรรมไม่เปิด วันเสาร์ – อاثิตย์ เพราะสถาบันไม่สนับสนุน "

อาจารย์เก่า

ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของอาจารย์ที่พบเกี่ยวกับทางด้านความรู้ความเข้าใจในด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นปัญหาที่พบน้อยที่สุด สำหรับอาจารย์ทั้ง 4 สาขา พน ว่าเป็นปัญหาสำหรับอาจารย์ 10 ใน 16 คน ส่วนปัญหาการขาดแคลนแหล่งสนับสนุนเงินทุน เป็นปัญหาที่พบมากที่สุดสำหรับอาจารย์คือ 13 ใน 16 คน สำหรับปัญหารือเรื่องโอกาสในการให้การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นปัญหาที่พบปานกลาง สำหรับอาจารย์ 12 ใน 16 คน โดยปัญหานี้เรื่องความรู้ความเข้าใจในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมพบมากที่สุดในอาจารย์สาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ (4 คน ใน 16 คน) แต่พบน้อยสำหรับอาจารย์ในสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ (2 ใน 16 คน ในทุกสาขา) ปัญหานี้เรื่องโอกาสในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมพบมากที่สุดในสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์และประยุกต์ (4 ใน 16 คน) พน น้อยที่สุดในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ (2 คน ใน 16 คน) ส่วนปัญหานี้เรื่องแหล่งสนับสนุนพบมากที่สุดในสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ (4 ใน 16 คน) พนปานกลางในสาขาอื่น ๆ คือ 3 ใน 16 คน เท่ากัน

4.1 ความรู้ความเข้าใจในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ปัญหานี้เป็นปัญหาที่อาจารย์ประสบน้อยที่สุด คือ 10 ใน 16 คน อาจารย์ในสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ มีปัญหามากที่สุด สำหรับอาจารย์ทั้ง 4 คน ส่วนอาจารย์อีก 3 สาขา พน ว่ามีปัญหาน้อยที่สุด โดยปัญหาที่พบในส่วนใหญ่ คือ มีความรู้น้อยหรือไม่มีความรู้ความเข้าใจในด้านนี้ ส่วนหนึ่งไม่เคยทำไม่รู้ขอบเขต มีส่วนน้อยที่มีความรู้ด้านเรื่องนี้

4.2 โอกาสในการให้การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ปัญหานี้เรื่องโอกาสในการให้การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พน ว่า อาจารย์สาขา วิชาศาสตร์บริสุทธิ์และวิชาศาสตร์ประยุกต์ มีปัญหามากที่สุด ส่วนอาจารย์ที่พบว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ อาจารย์สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ โดยอาจารย์ไม่มีโอกาสหรือก้มีโอกาสสนับสนุนเฉพาะตามกิจกรรมที่จัด อีกสาเหตุหนึ่ง เนื่องจากมีภาระงานมาก โดยอาจารย์ 2 ท่าน กล่าวว่า “ไม่มีโอกาส และไม่มีข้อมูลว่าทำอะไรที่ไหน เมื่อไร และมี “ภาระงานมาก จึงทำให้มีโอกาสสนับสนุน”

4.3 แหล่งสนับสนุน

ในด้านของการสนับสนุน อาจารย์ 13 ใน 16 คน มีปัญหานี้ อาจารย์ที่ประสบปัญหาด้านนี้มากที่สุด คือ อาจารย์สาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ ส่วนอาจารย์ อีก 3 สาขา ๆ ละ 3 คนเท่ากันก็มีปัญหาเช่นกัน ส่วนใหญ่อาจารย์มีปัญหาเกี่ยวกับไม่ทราบแหล่งสนับสนุนและไม่มีแหล่งสนับสนุนสถาบันไม่ให้ภาพด้านนี้ที่ชัดเจน โดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ขาดการประชาสัมพันธ์ว่าครรทำอะไรไว้บ้าง ถ้าเป็นงานนอกพื้นที่จะไม่มีข้อมูลใด ๆ ที่จะเข้าไปร่วมทำ”

5. ด้านการบริหาร

อาจารย์ใหม่

ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาตนของอาจารย์ด้านบริหารที่พบมากที่สุด คือ เรื่องการมีส่วนร่วมในการบริหาร โดยอาจารย์ที่มีปัญหามากที่สุด คือสาขานุ不由得ศาสตร์ และที่มีน้อยที่สุด คือ สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ และปัญหาในเรื่องการคุ้มครองภาพและมาตรฐานของอาจารย์มีน้อยกว่าคือ มีเพียง 9 คน ใน 16 คน ซึ่งอาจารย์ที่มีปัญหาในเรื่องนี้น้อยที่สุด คือ สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ (1 คน ใน 16 คน) โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ

ในเรื่องการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ อาจารย์จำนวน 12 คน ใน 16 คน มีปัญหา อุปสรรค โดยส่วนใหญ่ มีส่วนร่วมน้อย และไม่มีส่วนร่วมในการบริหารเนื่องจาก มีภาระงานมากและการเป็นอาจารย์อัตราจ้าง โดยอาจารย์แต่ละท่านให้ความเห็นดังนี้ จะให้อาชารย์สอนดี ไม่ควรเน้นงานบริหาร สถานภาพของลูกจ้างชั่วคราวไม่มีสิทธิจะเข้าไปจัดการเรื่องอะไรทั้งสิ้น โดยอาจารย์อัตราจ้างท่านหนึ่งได้กล่าวว่า “ อาจารย์อัตราจ้างมีส่วนร่วมน้อยกว่าอาจารย์ประจำ แต่เวลาปฏิบัติงาน อาจารย์อัตราจ้างทำมากกว่าอาจารย์ประจำ ” นอกจากนี้อาจารย์บางท่านที่มีส่วนร่วมในการบริหาร ก็ยังมีปัญหาในเรื่องการเบิกจ่ายเงินช้า

5.2 การคุ้มครองภาพและมาตรฐาน

ในส่วนของการคุ้มครองภาพและมาตรฐาน อาจารย์มีปัญหาเพียง 9 คน ใน 16 คน โดยส่วนใหญ่บอกว่า มีส่วนร่วมเป็นการคุ้มครองภาพและมาตรฐานน้อย และไม่มีความชัดเจนในเรื่องนี้ เนื่องจากส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจในด้านบริหาร การมีภาระงานมากไม่มีเวลา และไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้อง ส่วนอาจารย์ที่มีส่วนร่วมในการคุ้มครองภาพมาตรฐาน ส่วนหนึ่งพบปัญหาเกี่ยวกับการมีคุณภาพและมาตรฐานที่แตกต่างกันของอาจารย์เนื่องจากมีประสบการณ์ต่างกัน มีอาจารย์เพียง 1 ท่านที่บอกว่าไม่ชอบและไม่สนใจงานด้านนี้

อาจารย์เก่า

ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาตนของอาจารย์ในด้านการบริหารที่พบมากที่สุด กันคือ เรื่องการมีส่วนร่วมในการบริหารและการคุ้มครองภาพมาตรฐานซึ่งมีอาจารย์ 13 ใน 16 คน ประสบปัญหาทั้ง 2 ด้านนี้ โดยปัญหาการมีส่วนร่วมในการบริหารอาจารย์ในสาขานุ不由得ศาสตร์ พบปัญหามากที่สุด (4 คน ใน 16 คน) และมีปัญหาปานกลาง ในอาจารย์สาขาอื่น ๆ คือ 3 คน ใน 16 คน ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองภาพมาตรฐานพบมากในอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสังคมศาสตร์ (4 ใน 16 คน) พbn้อยที่สุดในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์เพียง 2 ใน 16 คน

5.1 การมีส่วนร่วมในการบริหาร

อาจารย์ที่ ประสบปัญหาในการมีส่วนร่วมในการบริหารมากที่สุด คือ อาจารย์ สาขามนุษยศาสตร์ ส่วนอาจารย์อีก 3 สาขา ประสบปัญหาจำนวนเท่ากันคือ สาขาละ 3 คน โดยส่วนใหญ่อาจารย์มีส่วนร่วมน้อยในเรื่องงานบริหารด้วยสาเหตุต่าง ๆ กัน เช่น มีภาระงานมากและหลายด้าน ไม่รู้เรื่องกฎระเบียบ สนใจเฉพาะงานด้านวิชาการ ผู้บริหารมีคำตอบอยู่แล้ว มีระบบพรroc พวกและอาวุโสโดยอาจารย์ท่านหนึ่งให้ความเห็นไว้ว่า "การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการปัญหา ก็คือการเป็นที่ยอมรับในสังคมไทยยังนิยมระบบอาวุโส (ผู้ใหญ่ถูกต้องเสมอการผู้ใหญ่) ฉะนั้น การบริหารจัดการก็ยิ่งเชื่อผู้ใหญ่ (อาวุโส) การยอมรับใน การบริหารจึงยังไม่เต็มที่ตามต้องการ"

5.2 การคุณภาพมาตรฐาน

อาจารย์ที่ประสบปัญหาในเรื่องการคุณภาพ มาตรฐานมากที่สุด 2 สาขา คือ สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และสังคมศาสตร์ ส่วนอาจารย์ที่พบว่าด้านนี้มีปัญหาน้อยที่สุด คือ อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ โดยพบปัญหาต่าง ๆ ดังนี้ อาจารย์มีส่วนคุณลักษณะน้อยและไม่ค่อยรู้เรื่องคุณภาพมาตรฐาน ยังต้องเรียนรู้เพิ่มเติม ไม่มีผู้คุ้มครองแนวทางและสนับสนุน ทำไม่จริงจังการปฏิบัติ ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันขาดการติดตามประเมินผลงาน ระบบการควบคุม ไม่ได้ทำให้มีคุณภาพ อาจารย์มีภาระงานheavy ด้าน บางครั้งถูกกล่าวถ่างด้านวิชาการ อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า "ขาดการทำให้เข้าใจร่วมกันว่าคุณภาพและมาตรฐานมีความจำเป็นอย่างไร จึงไม่ได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติคุณลักษณะ"

ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนาตนของอาจารย์ของสถาบันราชภัฏสงขลา ตาม ภารกิจ 5 ด้าน ได้นำเสนอผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ด้านการสอน

อาจารย์ใหม่

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ใหม่ จำนวน 16 คน ซึ่งมาจากสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ จำนวน 4 คน วิทยาศาสตร์ประยุกต์จำนวน 4 คน สังคมศาสตร์จำนวน 4 คน และมนุษยศาสตร์ จำนวน 4 คน อาจารย์ใหม่มีความต้องการค้านการสอนดังนี้

ความต้องการทางค้านการสอนที่อาจารย์ใหม่ ต้องการมากที่สุด คือ ต้องการฝึกอบรมสัมมนา อาจารย์ทั้ง 16 คน ต้องการเทคนิคการสอน และมีอาจารย์บางคนไม่ได้จบสายครุมา ซึ่งความต้องการต่าง ๆ ในด้านการสอนของอาจารย์มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ฝึกอบรม สัมมนา

อาจารย์ทั้ง 16 คน ต้องการฝึกอบรมโดยมีอาจารย์ต้องการที่จะอบรมในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1.1 ฝึกอบรมเทคนิคการสอนอาจารย์ 12 คน ใน 16 คน ต้องการอบรมเทคนิคการสอนใหม่ ๆ ต้องการวิธีการสอนจากผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์สาขามนุษยศาสตร์คนหนึ่งกล่าวว่า “ต้องการได้เรียนรู้เทคนิคและวิธีการสอนแบบต่าง ๆ และอาจนำมาปรับปรุงและประยุกต์ใช้แก่ความต้องการและความจำเป็นของวิชาได้” อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์คนหนึ่งต้องการเทคนิคการสอนเพิ่มเติมมาใช้กับกลุ่มที่มีปัญหา อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ คนหนึ่งกล่าวว่า “อย่างฝึกอบรมวิธีการสอน เพราะไม่ได้จบสายครุมา”

1.1.2 ฝึกอบรมพัฒนานেื้อหัววิชาที่สอน และตำรา มีอาจารย์ 7 คน ใน 16 คน ต้องการอบรมสัมนาเนื้อหัววิชา ซึ่งได้แก่ อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ 4 คน และอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ 1 คน และอาจารย์สาขามนุษยศาสตร์ จำนวน 2 คน อาจารย์ท่านหนึ่งในสาขามนุษยศาสตร์ต้องการให้มีการเขียนตำราทุกรายวิชา โดยกล่าวว่า “กำหนดให้ทุกรายวิชา มีตำราหลักอย่างน้อย วิชาละ 1 เล่ม โดยให้สถาบันเป็นผู้จัดพิมพ์ ขายให้นักศึกษาทุกคน อาจารย์ผู้เขียนตำราหลักได้ค่าตอบแทน”

1.1.3 ฝึกอบรมการพัฒนาสื่อ คอมพิวเตอร์ อาจารย์ 3 คน ใน 16 คน ต้องการพัฒนาตนเอง โดยการอบรมการพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์ เพื่อว่าจะได้ทำสื่อเองได้ ซึ่งได้แก่ อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ 1 คน อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ 2 คน

1.1.4 ฝึกอบรมคอมพิวเตอร์ อาจารย์ 4 คน ใน 16 คน คือ อาจารย์สาขามนุษยศาสตร์ 1 คน ที่ต้องการพัฒนาทางด้านคอมพิวเตอร์ โดยกล่าวว่า “อยากรับสอนเองให้มีความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ทางด้านกราฟฟิกให้มากกว่านี้” และอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ 1 คน ที่ต้องการอบรมโปรแกรมที่ต้องการรู้จากคอมพิวเตอร์ และอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ 2 คน ต้องการอบรมการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสืบค้นข้อมูลและต้องการความชำนาญในการใช้สื่อ

1.2 ศึกษาต่อและคุณงาน

อาจารย์ 5 ใน 16 คน อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ 3 คน ต้องการศึกษาต่อ โดยอาจารย์อัตราจ้างคนหนึ่งกล่าวว่า “อยากให้มีทุนและให้สิทธิในการลาศึกษาต่อ” อีก 1 คน ต้องการคุณงานสอนที่อื่น และมีอาจารย์จากสาขามนุษยศาสตร์ 1 คน กล่าวว่า “อาจารย์ควรได้ไปศึกษาดูงานเฉพาะด้านซึ่งสถาบันน่าจะมีงบสนับสนุน”

1.3 อุปกรณ์และห้องเรียน

อาจารย์ 3 ใน 16 คน ที่ต้องการอุปกรณ์และห้องเรียนที่เหมาะสม มีอาจารย์ 1 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการอุปกรณ์สำหรับ Presentation ทุกห้องเรียน และมีอาจารย์ 1 คน จากสาขามนุษยศาสตร์ ต้องการ TV วงจรปิด โดยกล่าวว่า “ต้องการ TV วงจรปิดในหลาย ๆ จุด ของสถาบัน เพื่อเสนอรายการทางวิชาการหรือถ่ายทอดการสอนของอาจารย์ไปสู่ผู้สนใจนอกห้องเรียนจะได้เป็นบรรยายภาษาอังกฤษ แต่มีอาจารย์ 1 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการใช้สื่อ LCD สำหรับห้องเรียนรวม

1.4 ห้องสมุด

อาจารย์ 15 ใน 16 คน ต้องการห้องสมุดที่มีตำราทั้งไทยและภาษาอังกฤษ วารสาร งานวิจัยต่างๆ CD – ROM ต่าง ๆ และแหล่งสืบค้นข้อมูล เช่น Internet อาจารย์ท่านหนึ่ง ในสาขาสังคมศาสตร์ กล่าวว่า “ตำรา yang ไม่พอ วิชีดีไม่มีงบซื้อ ควรให้บสนับสนุนเพิ่มเพื่อให้สัมภับเป็นแหล่งค้นคว้าของอาจารย์ และนักศึกษา และบุคคลทั่วไป” และอีกท่านหนึ่ง ต้องการงานวิจัยวิทยานิพนธ์ ภาคบันทึก วารสารวิจัย ซึ่งเป็นข้อมูลปัจจุบัน อาจารย์สองท่าน ในสาขามนุษยศาสตร์ ต้องการหนังสือเฉพาะด้าน มีอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ท่านหนึ่ง อยากรับห้องสมุดให้ ยืมหนังสือได้เป็นเทอมแทน 1 เดือน อาจารย์ส่วนใหญ่ ต้องการตำราเพิ่มขึ้น ในห้องสมุด และ ต้องการตำราที่ทันสมัย

อาจารย์เก่า

จากการสัมภาษณ์อาจารย์เก่าจำนวน 16 คน ซึ่งมาจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์จำนวน 4 คน วิทยาศาสตร์ประยุกต์จำนวน 4 คน สังคมศาสตร์จำนวน 4 คน และมนุษยศาสตร์จำนวน 4 คน อาจารย์เก่ามีความต้องการด้านการสอน ดังนี้

ทางด้านการสอน ความต้องการที่อาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาตนเองโดยการได้ศึกษา ศ้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ จากห้องสมุด อาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการให้ห้องสมุดมีตัวราชภัฏฯ สาขา ทั้งต่างประเทศและต่างประเทศรวมทั้งมี CD และ VCD จำเพาะสาขาด้วย เพื่อใช้ในการสืบค้น อ้างอิง และเพื่อนำไปใช้ในการสอนได้

ความต้องการต่าง ๆ ในด้านการสอนของอาจารย์มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ฝึกอบรม สัมมนา

อาจารย์ 14 ใน 16 คน ต้องการฝึกอบรม สัมมนา ซึ่งได้แก่การฝึกอบรมดังต่อไปนี้

1.1.1 ฝึกอบรมเทคนิคการสอน อาจารย์ 12 ใน 16 คน ต้องการฝึกอบรมเทคนิคการสอน เพื่อให้ได้รับความรู้ในเรื่องวิชาการสอนแบบใหม่ ๆ อาจารย์ 3 ท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์ บริสุทธิ์ ต้องการให้มีการอบรมเทคนิคการสอนทางวิทยาศาสตร์ที่สามารถนำไปใช้ได้จริง และต้องการเทคนิคการสอนใหม่ ๆ อาจารย์ อีก 3 ท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ก็มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกัน คือ ต้องการอบรมเทคนิคการสอนใหม่ ๆ และมีการทดสอบการสอนหลายวิธีที่ทันสมัย อาจารย์ 3 ท่าน จากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ก็มีความคิดเช่นเดียวกัน ส่วนอาจารย์ 3 ท่านจากสาขามนุษยศาสตร์ ต้องการเทคนิคการสอนระดับอุดมศึกษา และต้องการสัมมนากับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ซึ่งเป็นการแสวงหาเทคนิคการสอนได้ และต้องการเทคนิคการสอนแบบ Child – Centred และแบบ E - Learning

1.1.2 ฝึกอบรมพัฒนานิءองสาขาวิชาที่สอน มีอาจารย์ 10 ใน 16 คน ต้องการอบรม สัมมนานิءองสาขาวิชาที่สอน อาจารย์หนึ่งท่านจากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ต้องการอบรมสัมมนาปีละ 2 ครั้ง ส่วนอาจารย์อีกท่านหนึ่งจากสาขามนุษยศาสตร์ ต้องการอบรมปีละครั้ง อาจารย์ทั้ง 4 ท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการอบรมนิءองสาขาวิชาที่สอน เพื่อจะได้ความรู้ใหม่ ๆ และอาจารย์ทั้ง 4 คนจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการอบรมเช่นกัน โดยท่านแรกต้องการไปอบรมโดยไม่ต้องลาราชการ ท่านที่สองต้องการให้จัดอบรมบ่อยมากขึ้น ส่วนท่านที่สามต้องการพัฒนานิءองสาขาวิชาที่ทันสมัย ท่านสุดท้ายต้องการเพิ่มความรู้จากการไปอบรมสัมมนา

1.1.3 ฝึกอบรมพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์ อาจารย์ 7 คน ใน 16 คน ต้องการฝึกอบรม การพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์ อาจารย์ 3 คน จากสาขามนุษยศาสตร์ ต้องการให้มีการจัดการอบรมการพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์ เพื่อว่าอาจารย์สามารถสร้างสื่อการสอนได้ด้วยตนเอง อาจารย์ 1 คน จาก

สาขาสังคมศาสตร์ต้องการอบรมการผลิตสื่อเช่นกัน อาจารย์หนึ่งคนจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ที่ต้องการอบรมเรื่องนี้ อาจารย์ 2 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ต้องการผลิตสื่อเป็นเช่นกัน อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ต้องการให้มีการจัดอบรมในการทำ Homepage หรือ Website” ส่วนอีกท่านหนึ่งต้องการความรู้ทักษะในการผลิตสื่อคอมพิวเตอร์ และต้องการให้หน่วยงานช่วยในการผลิตสื่อด้วย

1.1.4 ฝึกอบรมคอมพิวเตอร์ อาจารย์ 5 ใน 16 คน มีอาจารย์สองท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการความรู้เรื่องการใช้คอมพิวเตอร์เป็น และมีอาจารย์ 2 คน จากสาขาวิชามนุษยศาสตร์ก็ต้องการอบรมเรื่องนี้เช่นเดียวกัน

1.2 ศึกษาต่อ ดูงาน

มีเพียงอาจารย์หนึ่งท่านจากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ต้องการดูงานต่างประเทศ และอาจารย์อีกท่านจากสาขาวิชามนุษยศาสตร์ที่ต้องการไปศึกษาต่อ เพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอน

1.3 อุปกรณ์และห้องเรียน

มีอาจารย์หนึ่งท่านจากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ต้องการมีอุปกรณ์ เช่น โน๊ตบุ๊ค และ Projector เป็นของตัวเองเพื่อใช้สอนได้ตลอดเวลา และอีกท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการให้มีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ครบชุดเชื่อมต่อ Internet ได้ ส่วนอีกท่านหนึ่งในสาขาวิชามนุษยศาสตร์กล่าวว่า “จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์มีน้อยใช้ไม่สะดวก”

1.4 ห้องสมุด

อาจารย์ 15 ใน 16 คน ต้องการห้องสมุดที่ดี มีหนังสือ ตำรา วารสารทั้งในและต่างประเทศมาก ๆ เพื่อใช้อ้างอิงและสืบค้น มีอาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิชามนุษยศาสตร์กล่าวว่า “ต้องการให้ห้องสมุดแนะนำหนังสือใหม่ ๆ ทั้งที่เป็นตำรา และหนังสืออ่านประกอบ พร้อมการแนะนำการใช้ห้องสมุดโดยทั่ว ๆ ไป” อีกท่านหนึ่งจากสาขาวิชามนุษยศาสตร์กล่าวว่า “ต้องการหนังสือจากต่างประเทศที่มี CD และ VCD ประกอบ” และอาจารย์อีกท่านหนึ่งต้องการให้ห้องสมุดเปิดบริการทุกวันในช่วงฤดูร้อน อาจารย์ 4 คน ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการให้ห้องสมุดมีตำรา เอกสาร เยอะ ๆ เพราะหนังสือบางประเภทไม่เพียงพอ โดยเฉพาะตำราในสาขาวิชาน้องมีน้อย นิอาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ต้องการให้มีห้องสมุดของคณะ อาจารย์อีก 4 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการให้ห้องสมุดเปิดช่วงเวลาให้นานขึ้น โดยเฉพาะในตอนเย็น และต้องการให้มีห้องสมุดของคณะ และต้องการให้มี CD เกี่ยวกับวิชาจำเพาะสาขาวิชามากขึ้น

2. ด้านการวิจัย

อาจารย์ใหม่

ความต้องการทางด้านงานวิจัย ด้านความรู้ในเรื่องการทำวิจัย เป็นเรื่องที่อาจารย์ต้องการมากที่สุด คือ อาจารย์ 13 คน ใน 16 คน โดยเฉพาะอาจารย์ทางมนุษยศาสตร์ ต้องการความรู้ทางด้านนี้มากที่สุด เพราะต้องการทั้ง 4 คน

2.1 ความรู้ทางด้านวิจัย

อาจารย์ 13 ใน 16 คน ต้องการความรู้ในการทำวิจัย อาจารย์ทั้ง 4 คน ในสาขามนุษยศาสตร์ ต้องการความรู้ในเรื่องนี้ อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขามนุษยศาสตร์กล่าวว่า “ต้องการผู้ช่วยซึ้งจะช่วยเปลี่ยนทางการเงินว่าต้องเขียนโครงการอย่างไร เบิกจ่ายอย่างไร” และอีกท่านหนึ่งกล่าวว่า “อยากรู้ว่ามีการอบรมวิธีการทำวิจัย หรือมีการเปิดให้อาจารย์ที่ไม่เคยทำวิจัยเลยเข้าอบรม” และอีกท่านหนึ่งในสาขาเดียวกันต้องการเป็นผู้ร่วมงานทำวิจัยเพื่อเรียนรู้การทำวิจัย มีอาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการแลกเปลี่ยนความรู้โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขามาอภิปรายร่วมกัน อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขางานวิจัย กล่าวว่า “อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง

2.2 ที่ปรึกษาการวิจัย

อาจารย์ 8 ใน 16 คน ต้องการที่ปรึกษาการทำวิจัย เป็นอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ และอาจารย์สาขามนุษยศาสตร์ทั้ง 4 คน ต้องการที่ปรึกษาวิจัยที่ตรงกับสาขานั้นๆ นิอาจารย์ในสาขานี้คนหนึ่งกล่าวว่า “ตัวเองยังไม่รู้ว่าสิ่งที่เราคิดจะทำมันถือเป็นวิจัยไหม และไม่รู้ว่าควรจะเรียนเรียง และนำสิ่งที่เราคิดเสนอเป็นเค้าโครงวิจัย ได้หรือไม่ ดังนั้นต้องหา พี่เลี้ยงและที่ปรึกษา” ส่วนอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ 2 คน ต้องการที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ ส่วนอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์มีเพียงหนึ่งคนเท่านั้นที่ต้องการที่ปรึกษางานวิจัย

2.3 เงินสนับสนุน

อาจารย์ 12 ใน 16 คน ซึ่งเป็นอาจารย์สาขาละ 3 คน ต้องการเงินทุนสนับสนุนการทำวิจัย มีอาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการให้เอกชนเข้ามาสนับสนุนแหล่งทุนด้านงานวิจัยร่วมกับสถาบัน มีอาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขามนุษยศาสตร์ กล่าวว่า “อยากรู้ว่ามีแหล่งทุนแหล่งเงินทุนสนับสนุนการทำวิจัย ได้จากที่ใดบ้างทั้งของภาครัฐและเอกชน” และอีกท่านหนึ่งกล่าวว่า “ต้องการให้สถาบันให้สิทธิ์ในการขอทุนและให้ความสำคัญในการทำงานวิจัยอย่างจริงจัง”

2.4 การเสนอผลงานวิจัย

อาจารย์ 10 ใน 16 คน ต้องการที่เสนอผลงานวิจัย ได้แก่ อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ 2 คน ท่านหนึ่งบอกว่าต้องการเวลาที่มีมาตรฐาน อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บิสุทธิ์ 3 คน ซึ่งท่านหนึ่งต้องการแหล่งเผยแพร่ทั้งในสถาบันและนอกสถาบัน ที่่น่าสนใจ ส่วนอาจารย์ในสาขามนุษยศาสตร์ทั้ง 4 คน ต้องการเวลาที่เสนอผลงานวิจัย โดย 2 ท่าน ต้องการให้เสนอผลงานวิจัยในวารสารเดือนละครั้ง อีกท่านหนึ่ง กล่าวว่า "เปิดโอกาสให้อาชารย์วิจัยมีอิหมemen เสนอผลงานของตนให้นักศึกษาฟังบ้าง" ส่วนอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ 1 คน ที่ต้องการเสนอผลงานลงในวารสารในสถาบัน

2.5 เวลา

อาจารย์ 2 ใน 16 คน พูดถึงเรื่องเวลา อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขามนุษยศาสตร์ กล่าวว่า การหาข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัย ต้องการให้สถาบันให้เวลาไปศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลนอกสถาบัน โดยไม่ถือเป็นวันลา ส่วนอาจารย์อีกท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์บิสุทธิ์ ต้องการเวลาทำวิจัยโดยต้องการลดภาระงานด้านอื่น

อาจารย์เก่า

ความต้องการทางด้านการวิจัย อาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการ เงินทุนสนับสนุนในการทำวิจัยจากภายในสถาบันและนอกสถาบัน และอาจารย์ส่วนใหญ่ยังต้องการให้มีเวที ในการเสนอผลงานวิจัยอีกด้วย ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบนำเสนอภายในสถาบัน เช่น ลงใน วารสารของสถาบัน หรือเสนอผลงานในกลุ่มย่อย ๆ ก่อน และยังต้องการเผยแพร่นอกสถาบัน โดยให้สถาบันสนับสนุนลงในวารสารอื่น ๆ ข้างนอก

2.1 ความรู้ทางด้านวิจัย

อาจารย์ 11 ใน 16 คน ต้องการความรู้ในการทำวิจัย อาจารย์ทั้ง 4 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการอบรมการทำวิจัย อาจารย์ทั้ง 4 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์บิสุทธิ์ ต้องการฝึกอบรมวิจัยเช่นกัน อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า "ต้องการอบรมเรื่องใหม่ ๆ เช่น การวิเคราะห์ด้านโปรแกรมเฉพาะด้าน" อีกท่านหนึ่งกล่าวว่า "ต้องการอบรมวิธีการเขียนโครงการวิจัย ว่าเขียนอย่างไรให้ผ่าน" มีอาจารย์เพียงท่านเดียวทางสาขาสังคมศาสตร์ที่ต้องการอบรมความรู้การทำวิจัยเฉพาะสาขา ส่วนอาจารย์ทางสาขามนุษยศาสตร์ก็มีอาจารย์ 2 ท่าน ที่ต้องการอบรมด้านนี้ อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า "ต้องการคำแนะนำ โดยเฉพาะวิธีการวิจัย หรือการเขียนโครงการ เพื่อนำเสนอ อย่างรู้ความรู้เบื้องต้นในการทำวิจัย เพราะไม่เคยทำมาก่อน" และอีกท่านหนึ่งก็เช่นเดียวกัน คือ ต้องการมีความรู้เรื่องระเบียบขั้นตอนการวิจัย เนื่องจากไม่มีพื้นมาก่อน

2.2 ที่ปรึกษาการวิจัย

- อาจารย์ 10 ใน 16 คน ต้องการที่ปรึกษาในการทำวิจัย อาจารย์ 3 ท่าน ทางสาขา
วิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการที่ปรึกษาที่ตรงกับสาขาวิจัย ส่วนอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ 2
ท่าน กล่าวว่า “ต้องการที่ปรึกษาแต่ค่อนข้างลำบากในการหาที่ปรึกษา” “ต้องการที่ปรึกษาการวิจัย
ทางคอมพิวเตอร์แต่หายาก” อาจารย์ 2 ท่าน ในสาขาวังค์ศาสตร์ต้องการที่ปรึกษาในแต่ละสาขา
ส่วนอาจารย์ 3 ท่าน ในสาขานุមัธศาสตร์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ต้องการทีมที่ปรึกษาการวิจัยให้กับนัก
วิจัยหน้าใหม่”

2.3 เงินสนับสนุน

อาจารย์ 12 ใน 16 คน ต้องการเงินสนับสนุนในการทำวิจัย อาจารย์ 3 คน ในสาขา
วิทยาศาสตร์ประยุกต์ต้องการให้มีแหล่งทุนรองรับพอเพียง และต้องการทราบแหล่งทุนภายนอก
สถาบันด้วย อาจารย์ 3 ท่าน จากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ อาจารย์คนหนึ่งกล่าวว่าต้องการแบ่งทุน
เป็น 2 สาย สายหนึ่งเป็นสายวิทยาศาสตร์ และอีกสายหนึ่งเป็นสายสังคมศาสตร์อย่างชัดเจน อีก
ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ต้องการสนับสนุนแหล่งทุนทั้งภายในและภายนอกสถาบัน” อาจารย์ 3 ท่าน จาก
สาขาวังค์ศาสตร์ต้องการให้มีการแนะนำเรื่องทุนให้ละเอียด ลดขั้นตอนที่ยุ่งยากลง ต้องการเงิน
สนับสนุนเพียงพอและไม่เน้นระเบียบการเบิกจ่าย มีอาจารย์ 3 ท่าน จากสาขานุមัธศาสตร์ที่
ต้องการทุนสนับสนุน

2.4 การเสนอผลงานวิจัย

อาจารย์ 12 ใน 16 คน ต้องการเวลาที่การเสนอผลงานวิจัย มีอาจารย์จากสาขา
มนุษยศาสตร์ 2 ท่าน ที่ต้องการเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในและนอกสถาบันลงในวารสารสถาบันและ
วารสารของที่อื่น ๆ ส่วนอาจารย์จากสังคมศาสตร์ 3 ท่าน ต้องการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ
และต้องการให้สถาบันเผยแพร่ผลงานวิจัยให้ อาจารย์ 3 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการเผยแพร่
เผยแพร่ผลงานดังนี้ คือ ต้องการให้มีการสนับสนุนลงวารสารมากขึ้น โดยเฉพาะในระดับสากล
และในประเทศและต้องการให้สถาบันมีที่แสดงผลงานของอาจารย์ อาจารย์อีก 4 คน จากสาขา
วิทยาศาสตร์ประยุกต์ให้มีเวทีย่อย ๆ เพื่อเสนอผลงานในกลุ่มก่อน

2.5 สนับสนุนการทำวิจัยเชิงบังคับ

อาจารย์เพียงท่านเดียวที่ต้องการให้สถาบันสนับสนุนเชิงบังคับให้อาจารย์ทำวิจัย

3. ด้านบริการชุมชน

อาจารย์ใหม่

- ความต้องการด้านการบริการชุมชน อาจารย์ 13 คน ใน 16 คน ต้องการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้ชุมชน ดังนั้น ความต้องการด้านนี้จึงมีมากที่สุด และอาจารย์บางท่านได้เสนอแนะ การจัดเวทีชาวบ้านเพื่อให้ชาวบ้านได้มีโอกาสพบปะและแก้ไขปัญหาร่วมกัน

3.1 วิทยากร

อาจารย์ 12 ใน 16 คน ต้องการได้รับความรู้ เทคนิค วิธีการ ในการฝึกอบรมการเป็นวิทยากร ซึ่งเป็นอาจารย์สาขานุមัธยาศาสตร์ทั้ง 4 คน อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ 3 คน อาจารย์วิทยาศาสตร์ประยุกต์ 4 คน และสาขัสังคมศาสตร์ 1 คน อาจารย์ต้องการเป็นวิทยากรในส่วนที่ตนเองมีความรู้ในสาขานี้ ๆ เช่น อาจารย์สาขานุமัธยาศาสตร์อย่างเป็นวิทยากรสอน และอบรมสัมมนาความรู้ด้านศิลปะให้กับชุมชน

3.2 การแก้ปัญหา

อาจารย์ 13 ใน 16 คน ต้องการแก้ปัญหาให้ชุมชน อาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ 3 คน ต้องการแก้ปัญหาให้ชุมชน ต้องการช่วยชุมชน ต้องการรู้ปัญหาของชุมชน และต้องการทีมงานในการเผยแพร่ผลงานเพื่อช่วยเหลือชุมชน ส่วนอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ทั้ง 4 คน ก็ต้องการช่วยเหลือชุมชนเช่นเดียวกัน โดยอย่างเข้าไปมีส่วนร่วม และเปลี่ยนความรู้ – คิดกับชาวบ้าน

อาจารย์ 2 คน ในสาขัสังคมศาสตร์ต้องการเข้าไปศึกษา รู้ปัญหาเพื่อแก้ไขปัญหาให้ชุมชน อาจารย์ทั้ง 4 คน ในสาขานุமัธยาศาสตร์ต้องการพัฒนาชุมชน โดยการร่วมทำวิจัย และจัดเวทีชาวบ้าน และต้องการให้นำถูกบ้านในหมู่บ้านของชุมชนต่าง ๆ พนบປະກັນและนำเสนอปัญหาต่าง ๆ

อาจารย์เก่า

อาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาตนเองด้านการบริการชุมชน โดยต้องการอบรมการเป็นวิทยากรที่ดี เพื่อจะได้ช่วยเหลือและบริการชุมชนได้

3.1 วิทยากร

อาจารย์ 10 ใน 16 คน ต้องการพัฒนาตนเองโดยการเป็นวิทยากรให้ชุมชน มีอาจารย์สาขานุมัธยาศาสตร์เพียงคนเดียวที่ต้องการเทคนิคการเป็นวิทยากร ส่วนอาจารย์สาขัสังคมศาสตร์ 3 ท่านต้องการเทคนิค ต้องการเทคนิคและความรู้ทุก ๆ ด้านในการเป็นวิทยากร อาจารย์ 3 ท่าน ทางสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ก็ต้องการความรู้และเทคนิคในการเป็นวิทยากรเช่นกัน อาจารย์อีก 3 ท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ต้องการเป็นวิทยากรในการจัดอบรมสัมมนา และ

ต้องการวิธีที่จะเป็นวิทยากรที่ดี และเสริมว่าต้องการไปช่วยการบริการวิชาการในรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันกับชาวบ้าน

3.2 การแก้ปัญหา

อาจารย์ 4 ใน 16 คน ต้องการแก้ปัญหาให้ชุมชน อาจารย์ท่านหนึ่งในสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ต้องการลงพื้นที่ และอยากรู้ว่าชุมชนต้องการให้ช่วยอะไร อาจารย์ 2 ท่านจากสาขานุមยศาสตร์ และอีกหนึ่งคนจากสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการไปมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาให้ชุมชน โดยร่วมมือกับชุมชนต่างๆ โดยเฉพาะทางด้านวิชาการ

3.3 เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

อาจารย์ 5 ใน 16 คน ต้องการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เพื่อบริการชุมชน โดยการตีพิมพ์บทความลงในวารสารของสถาบัน และการร่วมมือกันทำงานวิจัยกับชุมชน มีอาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์กล่าวว่า “ต้องการบริการวิชาการให้ชุมชนในรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อการสร้างสรรค์และพัฒนาภูมิปัญญาชาวบ้าน”

4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

อาจารย์ใหม่

ความต้องการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นความต้องการที่อาจารย์ต้องการน้อยที่สุด เนื่องจากอาจารย์ส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในด้านนี้มากนัก แต่อาจารย์ก็มีความต้องการจำนวน 9 คน เท่าๆ กัน ในเรื่องต้องการได้รับความรู้ความเข้าใจทางด้านนี้ และเสนอแนะให้มีการสอนแพรกไว้ในเนื้อหาวิชาที่สอนด้วย

4.1 ความรู้

อาจารย์ 9 คน ใน 16 คน ต้องการค้นคว้า ศึกษาหาความรู้ทำวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.2 สอดแทรกในวิชาที่สอน

อาจารย์ ต้องการการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ดังนี้ อาจารย์สาขาวัฒนศาสตร์ 2 คน ต้องการสอนแพรกความรู้ทางด้านนี้ในวิชาเรียน อาจารย์จากสาขานุមยศาสตร์ 3 ท่าน ต้องการให้สถาบันสนับสนุนทางด้านนี้อย่างจริงๆ จังๆ และให้เวลาให้รูปแบบที่เอื้ออำนวยต้องการปฏิบัติให้นักศึกษาได้ออกไปศึกษาดูงานหรือไปเก็บข้อมูลในชุมชนที่เขางานไป แล้วนำมาเป็นหัวข้อในการสร้างงานศิลปะ และต้องการให้แทรกในเนื้อหาวิชา ส่วนอาจารย์ 2 คน จากสาขาวิชาศาสตร์ ต้องการสอนแพรกในวิชาที่สอน เช่นกัน อาจารย์สาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ 2 คน คนหนึ่งต้องการ

ให้แทรกคุณธรรมจริยธรรมในการเรียนการสอน ส่วนอีกคนหนึ่งต้องการให้สถาบันสนับสนุนด้านนี้โดยมีสักป้าห์ของศาสนา เช่น ศาสนาพุทธ คริสต์ และอิสลาม

อาจารย์เก่า

อาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาตนเองด้านท่านุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยต้องการเข้าไปศึกษาความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและรู้จักท่านุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้

4.1 ความรู้

อาจารย์ 7 ใน 16 คน ต้องการค้นคว้า ศึกษาความรู้ ทำวิจัย เกี่ยวกับความเชื่อ วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท่องถิ่น มีอาจารย์ 2 ท่านจากสาขาสังคมศาสตร์ กล่าวว่า “ต้องการค้นคว้างานทางด้านประวัติศาสตร์และการเมืองท้องถิ่นภาคใต้ ที่มีผลต่อภูมิปัญญาท้องถิ่น” และ “เข้าร่วมกับชาวบ้านศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่นในลักษณะการเรียนรู้ร่วมกัน สร้างสรรค์ชุมชน” อาจารย์อีกท่านหนึ่งจากสาขาวัฒนธรรมท้องถิ่น ต้องการความรู้ด้านนี้เพื่อจะได้ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย อาจารย์ 3 ท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการศึกษาเกี่ยวกับ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญา ท้องถิ่น (สงขลา) อย่างให้มีการแนะนำในเรื่องนี้ ซึ่งจะทำให้สามารถเข้าใจยิ่งขึ้น มีอาจารย์เพียงท่านเดียวจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการให้สถาบันให้ข้อมูลต่าง ๆ ของศิลปวัฒนธรรมภาคใต้ แก่อาจารย์

4.2 สอนแทรกในวิชาที่สอน

อาจารย์ 5 ใน 16 คน ต้องการสอนแทรกความรู้เรื่องการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ลงในเนื้อหาวิชาที่สอน อาจารย์ทางวิทยาศาสตร์ประยุกต์ หนึ่งท่าน ต้องการให้สอนแทรกเนื้อหาทางด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อนำไปประยุกต์ให้สอนคล้องกับเนื้อหาวิทยาศาสตร์อาหาร เพื่อให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่อไป และเพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักสิ่งเหล่านี้มากขึ้น อาจารย์หนึ่งท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการแทรกความรู้ด้านนี้ในการเรียนการสอน ส่วนอาจารย์ทางสาขาสังคมศาสตร์ ก็มีเพียงคนเดียวที่ต้องการนำความรู้ด้านนี้เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องสอนแทรกลงในเนื้อหาที่สอน อาจารย์ทางมนุษยศาสตร์สองท่านที่ต้องการสอนแทรกความรู้ด้านนี้ลงในเนื้อหาที่เรียน อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ต้องการปลูกฝังให้ความรู้ในด้านงานศิลปวัฒนธรรม หรือภูมิปัญญาชาวบ้าน โดยเฉพาะวิถีการของงานศิลปะ วัฒนธรรมต่าง ๆ ของท้องถิ่นลงในวิชาที่สอน”

4.3 การสนับสนุนจากสถาบัน

อาจารย์ 4 คน ใน 16 คน ต้องการให้สถาบันมีความชัดเจนที่จะสนับสนุนาอาจารย์ในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยให้เวลาอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก แหล่งข้อมูล ยานพาหนะ และงบประมาณ เพื่อว่าอาจารย์จะได้เรียนรู้ ศึกษา และเข้าใจศิลปวัฒนธรรมอย่างถ่องแท้ เพื่อนำไปสู่การช่วยกันทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่อไป

5. ด้านบริหาร

อาจารย์ใหม่

ความต้องการด้านสุคท้าย คือ ความต้องการด้านบริหาร อาจารย์ส่วนใหญ่ คือ 13 ใน 16 คน ต้องการความรู้ทางด้านบริหาร และทางด้านการประกันคุณภาพ เนื่องจากไม่มีความรู้และประสบการณ์มาก่อน

5.1 ความรู้

อาจารย์ 13 ใน 16 คน อาจารย์ทั้ง 4 คน ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ต้องการความรู้เรื่องบริหาร อาจารย์ท่านหนึ่งต้องการเข้าอบรม เพื่อให้ได้ความรู้ด้านการบริหาร ส่วนอีกท่านหนึ่งต้องการคำแนะนำ และคู่มือในการบริหาร อาจารย์ 4 คน ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ต้องการความรู้จากการอบรม ต้องการเทคนิคการเป็นผู้นำ ต้องการรู้กฎระเบียบวิธีปฏิบัติ

อาจารย์ ทั้ง 4 คน ในสาขานุยศาสตร์ ก็เช่นเดียวกัน คือ ต้องการความรู้ทางด้านบริหาร อาจารย์ท่านหนึ่งต้องการความรู้จากการนี้โอกาสได้ฝึกหัดงานบริหาร ส่วนอีกท่านหนึ่งต้องการความรู้เกี่ยวกับการทำแผนงานและงบประมาณ อาจารย์ 1 คน ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ที่ต้องการอบรมหลักสูตรบริหารทั่วไป เพื่อนำไปใช้บริหารจริง

5.2 การมีส่วนร่วม

อาจารย์ 10 ใน 16 คน อาจารย์ 1 คน ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ต้องการมีส่วนร่วมในการบริหาร โดยต้องการมีสิทธิในการออกเสียงบ้าง อาจารย์ 4 คน ในสาขานุยศาสตร์ ต้องการมีส่วนร่วมในการบริหาร โดย อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ความมีการคละเคล้ารุ่นเก่า ใหม่ มีสิทธิในการเสนอความเห็น มีระบบที่ตรวจสอบการทำงาน ของผู้บริหารมีส่วนร่วมกับโครงการในองค์กร” และอีกท่านหนึ่งกล่าวว่า “ต้องการมีส่วนร่วม เมื่อเสนอความคิดให้วรรับการตอบรับจากสถาบัน อาจารย์ 1 คน ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ต้องการมีส่วนร่วม โดยกล่าวว่า “อยากให้อาจารย์อัตราจ้างมีส่วนร่วมมากขึ้น”

5.3 การประกันคุณภาพ

อาจารย์ 13 ใน 16 คน ต้องการความรู้เรื่องการประกันคุณภาพ อาจารย์ 4 คน ในสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการความรู้เรื่องการประกันคุณภาพ เพราะอย่างนี้มาปฏิบัติจริง และสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง อาจารย์ 4 คน ในสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการความรู้และมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ อาจารย์ท่านหนึ่งต้องการอยู่ในคณะกรรมการประเมิน

อาจารย์ 4 คน ในสาขานุមยศาสตร์ ต้องการความรู้และการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ เช่นกัน อาจารย์ท่านหนึ่ง ต้องการมีส่วนร่วมเพื่อทำตนเองให้มีคุณภาพมากที่สุด และอีกท่านหนึ่ง ต้องการมีส่วนร่วมในการทำแบบสอบถามเพื่อต้องการประเมินประเด็นที่สนใจ อาจารย์ 1 คน ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ต้องการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ

อาจารย์เก่า

อาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาตนเอง ทางด้านบริหาร โดยการมีส่วนร่วมในการบริหาร เช่น ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และยังต้องการมีความรู้และมีส่วนร่วมในเรื่องการประกันคุณภาพ อีกด้วย ส่วนใหญ่จะไม่รู้ชัดเจนว่าการประกันคุณภาพ คืออะไร

5.1 ความรู้

อาจารย์ 9 ใน 16 คน ต้องการความรู้ทางด้านบริหาร โดยการอบรม อาจารย์ 3 คน จากสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการอบรมความรู้ทางด้านบริหาร ส่วนอาจารย์ 2 คน จากสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ กล่าวว่า "ต้องการอบรมความรู้ทางการบริหารงานเบื้องต้น การบริหารงานขององค์กรและการพัฒนาคุณภาพ" อีกท่านหนึ่งมีความเห็นว่า ต้องการให้จัด Workshop ทางด้านนี้ อาจารย์ทั้ง 4 คน จากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ก็ เช่นกัน คือ ต้องการมีความรู้ทางด้านนี้ อาจารย์ท่านหนึ่งในกลุ่มนี้ กล่าวว่า "ควรมีหลักสูตรอบรมผู้บริหาร เมื่อผ่านแล้วจะเป็นผู้บริหารได้"

5.2 การมีส่วนร่วม

อาจารย์ 12 ใน 16 คน ต้องการมีส่วนร่วมในการบริหาร โดย อาจารย์ทั้ง 4 คน จากสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการมีส่วนร่วมในการบริหาร และ อาจารย์ 3 คน จากสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการมีส่วนร่วม เช่นกัน อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า "ต้องการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เช่น เรื่องการสร้างศึกษาเรียนรู้" อีกท่านกล่าวว่า "ต้องการมีส่วนร่วมตามภาระหน้าที่ แต่ไม่ต้องการเป็นผู้บริหาร" ส่วนอาจารย์ 3 คน จากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ต้องการมีส่วนร่วมตามหน้าที่รับผิดชอบ และต้องการลดภาระงานสอนให้น้อยลงด้วย อาจารย์เพียง 2 คน จากสาขานุรักษศาสตร์ ที่ต้องการมีส่วนร่วมในการบริหาร เช่นกัน

5.3 การประกันคุณภาพ

- อาจารย์ 12 ใน 16 คน ต้องการความรู้และมีส่วนร่วม ทางด้านการประกันคุณภาพ อาจารย์ 3 คนจากสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการอบรมความรู้ทางด้านการประกันคุณภาพเพื่อ ความเข้าใจและต้องการได้มีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพด้วย ส่วนอาจารย์ทั้ง 3 คน จากสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ก็เช่นกัน ต้องการทั้งความรู้และการมีส่วนร่วมในด้านนี้ อาจารย์ท่านหนึ่ง กล่าวว่า “ต้องการมีส่วนร่วมในด้านนี้ แต่สถาบันให้โอกาสน้อย เพราะนโยบายไม่ชัดเจน” อีกคน กล่าวว่า “ต้องการความรู้ทางด้านการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก เพราะไม่ค่อยเข้าใจ แม้ จะมีการพูดอยู่บ่อย ๆ ก็ตาม” อีก 2 ท่าน ต้องการตามการะหน้าที่และสามารถปฏิบัติได้อย่างมีคุณ ภาพ อาจารย์ 3 ท่าน จากสาขาสังคมศาสตร์ต้องการมีส่วนร่วมปานกลางตามหน้าที่รับผิดชอบ ส่วน อาจารย์ 2 ท่านจากสาขานุមัธศาสตร์ กล่าวว่า “ต้องการให้จัดอบรมและเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญมา บรรยาย เท่าที่ผ่านมาดังไม่ชัดเจน” อีกท่านหนึ่งกล่าวว่า “ต้องการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการเรียนการ สอนให้ได้มาตรฐาน”

ตอนที่ 3 แนวทางในการพัฒนาอาจารย์สถาบันราชภัฏสงขลาตามภารกิจ 5 ด้าน ได้นำเสนอผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ด้านการสอน

อาจารย์ใหม่

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ใหม่จำนวน 16 คน ซึ่งมาจากสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์จำนวน 4 คน วิทยาศาสตร์ประยุกต์จำนวน 4 คน สังคมศาสตร์จำนวน 4 คน และมนุษยศาสตร์จำนวน 4 คน ได้เสนอแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ดังนี้

อาจารย์ส่วนใหญ่ คือ 11 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ในด้านการสอนโดยการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน สัมนา ประชุมทางวิชาการ อาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า การได้ศึกษาต่อ อบรม ดูงาน สัมนา และประชุมจะช่วยให้อาชารย์มีความรู้มากขึ้น และสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสอนนักศึกษาต่อไป

1.1 การศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน สัมมนา ประชุมทางวิชาการ

อาจารย์ 11 ใน 16 คน ให้แนวทางการพัฒนาทางด้านการสอน โดยการส่งเสริมการเรียนต่อ ทั้งเวลาปกติและนอกราชการ อบรมเทคนิคการสอนใหม่ ๆ อบรมความรู้เฉพาะด้าน บางท่านเสนอแนะอย่างน้อยปีละ 1 – 2 ครั้ง อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิชานุษยศาสตร์ได้เสนอแนะว่า “ควรส่งเสริมอาจารย์เรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม โดยอนุญาตให้ไปเรียนเป็นเทอม ได้ไม่นับเป็นวันลา และสนับสนุนค่าเล่าเรียน” เนื่องจากอาจารย์ท่านนี้มีความเห็นว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ อ่อนภาษาอังกฤษ ทำให้อาชารย์หลาย ๆ ท่านไม่มีโอกาสได้ไปศึกษาต่อถ้าหากสถาบันสนับสนุนตรงจุดนี้ ก็จะเป็นการพัฒนาความรู้ให้อาชารย์กว้างไกลยิ่งขึ้น อาจารย์ก็จะได้นำความรู้มาพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป” อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์เสนอแนะให้มีการดูงานเพื่อรับรู้ความรู้ใหม่ ๆ และเพื่อพัฒนาการสอนวิธีใหม่ให้เป็นสากล อาจารย์อีก 2 ท่านจากสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์เสนอแนะให้อาชารย์สัมนา ประชุมทางวิชาการทั้งภายในออกและภายนอกสถาบัน

1.2 ภาระงานสอน

อาจารย์ 4 ใน 16 คน ให้แนวทางการพัฒนาทางด้านการสอนโดยลดภาระงานสอน อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนะให้มีภาระงานสอนไม่เกิน 12 คาบ ต่อสัปดาห์ อาจารย์อีกท่านหนึ่งจากสาขาวิชานุษยศาสตร์เสนอแนะให้อาชารย์ได้มีเวลาจัดเตรียมการสอน และศึกษาข้อมูล และคิดวิธีการสอนในเนื้อหาใหม่ ๆ ที่มีความทันสมัยเพื่อนำมาสอนนักศึกษา อีกท่านหนึ่งจากสาขาวิชาสังคมศาสตร์เสนอแนะแนวทางโดยลดภาระงานสอนให้เหลือ 6 คาบ ต่อสัปดาห์ โดยจัดกลุ่มเรียนให้ใหญ่ขึ้น หมายถึงการจัดให้มีการเรียนรวม

1.3 สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน และห้องเรียน

อาจารย์ 4 ใน 16 คน เสนอแนะการพัฒนาด้านการสอน โดยจัดให้มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาสังคมศาสตร์ เสนอแนะให้มีอุปกรณ์และเทคโนโลยีช่วยสอน ส่วนอีกท่านหนึ่งจากสาขาวิชาเดียวกันนี้เสนอแนะให้ห้องเรียนติดเครื่องปรับอากาศทุกห้อง อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์เสนอแนะว่าอาจารย์ควรได้รับการอบรมทำสื่อเอง และอีกท่านหนึ่งจากสาขาวิชาเดียวกัน เสนอแนะว่าทางสถาบันควรจัดสื่อการสอนให้พร้อมทุกห้อง

1.4 ห้องสมุด

อาจารย์ 2 ใน 16 คน ซึ่งเป็นอาจารย์จากสาขาสังคมศาสตร์เสนอแนะการพัฒนาด้านการสอนโดยจัดให้มีห้องสมุดคณะ และควรมีแหล่งข้อมูลที่ทันสมัย

อาจารย์เก่า

จากการสัมภาษณ์อาจารย์เก่าสาขามนุษยศาสตร์จำนวน 4 คน สาขาสังคมศาสตร์จำนวน 4 คน สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์จำนวน 4 คน และสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์จำนวน 4 คน แนวทางในการพัฒนาอาจารย์มีดังนี้

อาจารย์ส่วนใหญ่ เสนอแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ทางด้านการสอน โดยการให้อาจารย์ได้ศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน และสัมมนา ประชุมทางวิชาการ อาจารย์ส่วนใหญ่คิดว่าการได้โอกาสจากสิ่งเหล่านี้ จะช่วยพัฒนาอาจารย์ในส่วนของเทคนิคการสอน การเพิ่มความรู้เพื่อศึกษาต่อ เหล่านี้เป็นต้น

1.1 การศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน สัมมนา ประชุมทางวิชาการ

อาจารย์ 12 ใน 16 คน เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาอาจารย์โดยการศึกษาต่อ ฝึกอบรม สัมมนา อาจารย์ 2 คน จากสาขามนุษยศาสตร์ให้ความเห็นว่า “ควรจัดอบรมเทคนิคการสอน วิธีการสอนในระดับอุดมศึกษา ส่งเสริมหรือติดต่อสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อให้อาชารย์ได้มีโอกาสเข้าร่วมศึกษาในบางรายวิชา ที่เป็นรายวิชาที่ทันสมัย โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ” และ ควรมีการสัมมนาในค้านวิชาการ อย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง สถาบันควรมีงบอย่างเพียงพอเพื่อการพัฒนาและ ควรจัดอบรมเทคนิควิธีการสอนให้แก่อาจารย์เป็นระยะ ๆ อาจารย์ 3 คนจากสาขาสังคมศาสตร์ ก็เสนอแนะแนวทางให้มีการฝึกอบรมสัมมนา เพื่อให้ความรู้แก่อาจารย์ อาจารย์ 4 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ก็เช่นกัน เสนอแนวทางคล้ายกันว่า การจัดอบรมวิธีการสอนแก่อาจารย์และมีวิธีการสอนที่สามารถนำไปสมัพسانเนื้อหาให้มีความทันสมัย อาจารย์ 3 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ก็ให้ความเห็นคล้าย ๆ กันว่า “อาจารย์ควรได้รับความรู้จากการ

จัดอบรม Course ลีน ๆ และอบรมเฉพาะวิชาที่สอน จากผู้เชี่ยวชาญ และควรมีโอกาสเพิ่มความรู้โดยการศึกษาด้วย

1.2 ภาระงานสอน

- อาจารย์ 6 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาทางค้านการสอนโดยคำนึงถึงภาระงานสอน อาจารย์ท่านหนึ่งจาก สาขามนุษยศาสตร์ กล่าวว่า “ไม่ควรมีภาระงานส่วนเกิน 12 คาบ ต่อ สัปดาห์ สถาบันควรกำหนด เป็นนโยบายให้ชัดเจน” อาจารย์จากสาขาวิชาสังคมศาสตร์เสนอว่า “จัด จำนวนชั่วโมงสอนใหม่ ให้พิจารณาจำนวนวิชาที่สอนเพิ่มเติม ไม่ใช้พิจารณาเฉพาะจำนวนชั่วโมงสอน” อาจารย์ทั้ง 3 คน จากสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนวทางดังนี้ อาจารย์ท่านที่หนึ่งเสนอ ให้จัดการสอนตรงสาขา มีจำนวนควบคุมเหมาะสมและเน้นการสอนที่มีคุณภาพมากกว่าปริมาณ อาจารย์ท่านที่สองและสามเสนอให้ลดภาระงานสอนให้น้อยลง และให้ตรงกับความรู้สาขาวิชา อาจารย์เพียงคนเดียวจากสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ที่เสนอแนวทางต่างจากอาจารย์จากสาขาวิชาอื่น ๆ คือ “ควรมีการจัดการสอนแบบมหาวิทยาลัย ไม่ใช้แบบมัธยมเพื่อลดภาระค้านการสอนของอาจารย์ เพื่อเอาวลากที่เหลือไปทำงานในค้านอื่น ๆ”

1.3 สื่อ อุปกรณ์ การเรียนการสอนและห้องเรียน

อาจารย์ 8 ใน 16 คน อาจารย์ 2 คน จากสาขามนุษยศาสตร์ให้แนวทางค้านนี้ ว่า “ควรส่งเสริมให้อาชารย์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน เช่น การใช้ E - Learning เชิญวิทยากรเชี่ยวชาญเฉพาะค้านมาให้ความรู้ และ ควรเพิ่มเทคนิคดิจิทีกการสอนในวิชาเฉพาะสาขา โดยมีห้องปฏิบัติการเฉพาะสาขา เช่น คณตรี มีห้องกีตาร์ กลอง ฯลฯ” อาจารย์ 3 คน จากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ เสนอแนะว่า ควรมีคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เช่น CAI ที่วิวงจรปิด และ Internet ในชั้นเรียนแต่ละห้อง อาจารย์อีก 2 คน จากสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ เสนอให้มีการใช้เทคโนโลยี สมัยใหม่ ในการสอน เช่น Internet ส่วนอาจารย์สาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ท่านหนึ่งต้องการให้ สถาบันจัดงบประมาณและบุคลากรสำหรับห้องคอมพิวเตอร์

1.4 ห้องสมุด

มีอาจารย์เพียงท่านเดียวจากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ที่เสนอแนวทางการพัฒนาทางค้าน การสอนโดยเสนอจัดให้มีห้องสมุดของคณะ

ผู้บริหารระดับกลไก

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับกลไก จำนวน 4 คน จาก 4 สาขา คือ สาขาวิทยาศาสตร์บิสุทธิ์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ สาขาสังคมศาสตร์ และสาขานุមนษศาสตร์ มีรายละเอียด “เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ดังต่อไปนี้

ผู้บริหารทั้ง 4 ท่าน จาก 4 สาขา เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ทางด้านการสอน โดยเห็นด้วยกับการให้อาจารย์ได้มีโอกาสศึกษาต่อ ฝึกอบรมสัมมนา เพื่อได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง ดังมีรายละเอียดดังนี้

1.1 การศึกษาต่อ ฝึกอบรม สัมนาแลกเปลี่ยนความรู้

บริหารจากทั้ง 4 สาขา เสนอแนวทางการพัฒนาทางด้านการสอนโดยให้อาจารย์ได้มีโอกาสไปอบรมสัมนาแลกเปลี่ยนความรู้ และศึกษาต่อ ผู้บริหารจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอว่า “ส่งเสริมอาจารย์ในการเรียนต่อตามแบบของโปรแกรมฯ และให้อาจารย์ได้ร่วมอบรมเกี่ยวกับวิชาการค้านต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และจัดเครือข่ายโปรแกรมฯ เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนความรู้กัน” ส่วนผู้บริหารจากสาขาวิทยาศาสตร์บิสุทธิ์ เสนอว่า “การส่งเสริมการศึกษาต่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของอาจารย์และควรให้มีอย่างต่อเนื่อง ทั้งอาจารย์ประจำและอาจารย์อัตราจ้าง” ผู้บริหารจากสาขาสังคมศาสตร์ เสนอว่า สถาบันควรสนับสนุนการอบรมหลักสูตรสั้น ๆ เช่น กายาอังกฤษ และ เสนอว่า ควรให้อาจารย์ได้รับการอบรมได้อย่างไม่จำกัดงบประมาณ ผู้บริหารจากสาขานุมนษศาสตร์ก็ เสนอว่า ควรให้อาจารย์ไปศึกษาอบรมสัมมนาตามสาขาต่าง ๆ และกลับมาเผยแพร่สาระความรู้ให้ผู้อื่นทราบด้วย

1.2 ภาระงานสอน

ผู้บริหาร 2 ท่าน จากสาขาวิทยาศาสตร์บิสุทธิ์ และสาขาสังคมศาสตร์ เสนอให้มีการลดภาระงานสอนของอาจารย์ให้น้อยลง เพื่อการพัฒนาตนเอง แต่ผู้บริหารสาขาสังคมศาสตร์ มีความเห็นตรงกันข้ามกับผู้บริหารสาขาวิทยาศาสตร์บิสุทธิ์ ตรงที่ว่าไม่ควรให้อาจารย์ทำงานอื่น ๆ มากกว่างานสอน

1.3 สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนและห้องเรียน

ผู้บริหารจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนวทางการพัฒนาการสอนโดยการใช้สื่อและอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการเรียนการสอน ท่านเสนอว่า ควรจัดซื้อเครื่องมือ อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ สารเคมีที่จำเป็นในการเรียนการสอน และ จัดระบบคอมพิวเตอร์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ใน การค้นหาข้อมูลเตรียมการสอน

1.4 ห้องสมุด

ผู้บริหารจากสาขาวนุชยศาสตร์ เสนอแนวทางการพัฒนาด้านการสอนของอาจารย์ โดยจัดเอกสาร สื่อ และข้อมูลต่าง ๆ ไว้ให้อาชารย์ได้ค้นคว้า

2. ด้านการวิจัย

อาจารย์ใหม่

อาจารย์ส่วนใหญ่ คือ 11 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ด้านการวิจัย โดยให้ความสำคัญกับเรื่องการส่งเสริม สนับสนุน บังคับ หรือออกกฎหมายที่ให้ทำวิจัยมากที่สุด เพราะอาจารย์หลายท่านคิดว่า ถ้าหากสถาบันส่งเสริม หรือบังคับให้ทำวิจัยแล้ว อาจารย์ทุกคนก็จะต้องกระตือรือร้นที่จะทำวิจัยแน่นอน และจะเป็นการช่วยให้อาชารย์ทุกคนได้พัฒนาตนเองด้วย

2.1 ฝึกอบรม ประชุม

อาจารย์ 3 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาทางด้านวิจัย โดยจัดให้มีการอบรมทางด้านการวิจัย อาจารย์ 2 ท่าน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนวทางว่าควรจัดให้มีการอบรมวิจัยเฉพาะทาง และมีโอกาสได้เข้าร่วมประชุมสัมมนาทางการวิจัย อาจารย์อีกท่านหนึ่งจากสาขัสังคมศาสตร์ เสนอแนวทางให้มีการจัดอบรมด้านงานวิจัยแก่อาชารย์ที่ไม่มีความรู้ทางด้านวิจัย

2.2 ส่งเสริมสนับสนุน บังคับ หรือออกกฎหมายที่ให้ทำวิจัย

อาจารย์ 11 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาทางด้านวิจัย โดยส่งเสริม บังคับ หรือออกกฎหมายที่ให้อาชารย์ทุกคนทำวิจัย อาจารย์ 3 ท่านในสาขาวนุชยศาสตร์เสนอแนวทางโดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ควรมีนโยบายและหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้อาชารย์ทำวิจัย โดยให้ข้อมูลและหาแหล่งเงินทุนให้” อาจารย์ท่านสองกล่าวว่า “อาจารย์ที่มีอายุราชการเกินกว่า 5 ปี ชี้นไป สามารถได้เวลา 1 ปี เพื่อไปเขียนผลงานทางวิชาการ ครน 1 ปี ต้องมีงานวิจัย 1 ชิ้น” อาจารย์ท่านสุดท้ายในสาขานี้นำเสนอว่า ทางสถาบันควรจะสนับสนุนเชิงปฏิบัติ จัดระบบฟีลียง และมีแผนระเบียบที่ชัดเจนให้อาชารย์

ส่วนอาจารย์อีก 2 คน ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ แสดงความคิดเห็นเหมือนกันว่า อาจารย์ทุกคนต้องทำวิจัย โดยสถาบันออกกฎหมายที่ชี้นมา เช่นให้อาชารย์มีเวลาทำวิจัย ให้ทุน หรือหาแหล่งทุนสนับสนุน และให้เสนอผลงาน ระดับโปรแกรมส่งขึ้นมา

อาจารย์ 4 คน ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ เสนอแนวทางว่า ส่งเสริมการทำวิจัยที่เป็นสากล ให้ทุนวิจัยแก่ผู้สนใจวิจัยรุ่นใหม่ ให้หลักเกณฑ์ที่ดี และให้ความรู้ด้วยนักจากนี้ควรจัดให้เป็นผู้ช่วยวิจัยเพื่อสร้างประสบการณ์การวิจัย อาจารย์ทุกคนต้องมีงานวิจัยออกสู่สาธารณะ 2 ปีต่อเนื่อง และควรสนับสนุนส่งเสริมการทำวิจัยที่เป็นสากล โดยมีโครงการวิจัยร่วมกับต่างประเทศ

ซึ่งเป็นสากล มีการยอมรับเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่น อาจารย์อีก 2 คน ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ได้เสนอแนวทางว่า สถาบันบังคับให้อาจารย์เสนอหัวเรื่องที่สนใจกับคณะหรือสำนักวิจัยเป็นประจำ และอาจารย์ที่ทำวิจัยได้รับการส่งเสริมให้ทำวิจัยโดยการเขียนตัวชี้วัด เพื่อไปเก็บข้อมูลได้ อาจารย์จะได้มีเวลาไปทำวิจัยได้ และทำให้แต่ละคณะมองหาอาจารย์ที่มีศักยภาพเด้วสร้างทีมงานที่ปรึกษาและทีมงานสนับสนุนในทุกขั้นตอน

2.3 แหล่งทุนวิจัย

อาจารย์ 4 ใน 16 คน ที่เสนอแนวทางการพัฒนาทางด้านวิจัยโดยหาแหล่งทุนวิจัย อาจารย์ 2 คน ในสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ เสนอแนวทางพัฒนาทางด้านวิจัย โดยเสนอแนะว่า ควรสนับสนุนการให้ทุนวิจัยที่มีมูลค่าสูงพอที่จะเป็นงานวิจัยในระดับสากล และให้ทุนวิจัยแก่ผู้สอนใจวิจัยรุ่นใหม่ อาจารย์ 2 คน ในสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ อาจารย์ท่านหนึ่งเสนอแนวทางว่า ควรให้ทุนสนับสนุนทั้งภายในและภายนอกสถาบัน และ ควรมีระเบียบทุนวิจัยของสถาบันเป็นมาตรฐาน

2.4 แหล่งความรู้

มีอาจารย์เพียง 2 คน จากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และวิชาศาสตร์ประยุกต์ ที่เสนอแนวทางการพัฒนาทางด้านวิจัยโดยเสนอแนะให้มีแหล่งความรู้เพื่อค้นคว้าในการทำวิจัยได้

2.5 เวทีเสนอผลงานวิจัย

มีอาจารย์ท่านหนึ่งในสาขาวิชานุชยศาสตร์ เสนอแนวทางการพัฒนาทางด้านวิจัย โดยจัดให้มีเวทีเสนอผลงานวิจัย คือ ควรมีแหล่งที่จะให้แสดงผลงานวิจัย และได้มีโอกาสนำเสนอสู่ชุมชน

อาจารย์เก่า

อาจารย์ส่วนใหญ่เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ ทางด้านงานวิจัย โดยการให้สถาบันส่งเสริมสนับสนุน หรือบังคับให้อาจารย์ทำวิจัย สถาบันอาจจะลดภาระงานสอน ของอาจารย์ให้น้อยลง หรือให้อาจารย์ได้ลาพักเพื่อทำวิจัยและหรือบังคับให้อาจารย์ทุกคน ทำวิจัย

2.1 ฝึกอบรม

มีอาจารย์ 4 คน จากสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ท่านนี้ที่เสนอให้จัดอบรมเรื่องการวิจัยเพื่อจะได้รับความรู้ทางด้านการวิจัยเพิ่ม และได้เรียนรู้การทำวิจัยแนวใหม่ อีกด้วย

2.2 ส่งเสริมสนับสนุน บังคับ หรือออกกฎหมายในการทำวิจัย

อาจารย์ 12 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนางานวิจัย โดยให้สถาบันส่งเสริมสนับสนุนหรือออกกฎหมายที่บังคับให้อาจารย์ทำวิจัย อาจารย์ 3 คน จากสาขาวิชานุชยศาสตร์ ให้ความเห็นว่า “สถาบันควรจัดตั้งทีมงานวิจัยโดยคงนักวิจัยหน้าใหม่ ๆ เข้าไปมีส่วนร่วมในการวิจัยเพื่อจะ

ได้มีประสบการณ์ในการวิจัย สถาบันควรส่งเสริมผู้ที่ผ่านการอนุมัติโครงการวิจัยแล้ว สามารถลดค่าใช้จ่ายในการสอนได้ และ สถาบันควรสนับสนุน อย่างจริงจัง กำหนดเป็นนโยบายให้ชัดเจนลงถึงขั้น “ปฏิบัติ” อาจารย์ 3 คน จากสาขาสังคมศาสตร์ได้ให้แนวทางที่คล้ายคลึงกันว่า สถาบันควรสนับสนุนส่งเสริมอย่างจริงจัง เช่น เปิดโอกาสให้อาชารย์สามารถลาพักเพื่อทำงานวิจัยเพียงอย่างเดียวได้ เช่น อาจให้ลาพัก 1 เทอม หรือ 1 ปี หลังจากสอนมาแล้ว 5 – 6 ปี อีกท่านหนึ่งเสนอว่า สถาบันควรบังคับให้อาชารย์ทำวิจัยทุกคน และอีกท่านเสนอว่า ควรให้สิทธิอาจารย์ในการลาเพื่อทำการวิจัยได้ ส่วนอาจารย์ 3 คนจากสาขาวิทยาศาสตร์ปริสุทธิ์ และ อีก 3 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ก็ให้ความเห็นคล้ายคลึงกันว่า สถาบันควรส่งเสริมสนับสนุนให้อาชารย์ทำวิจัยมากขึ้น และ สถาบันควรจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งในการทำวิจัยเพื่อให้มีเวลาทำการวิจัยได้

2.3 แหล่งทุนวิจัย

อาจารย์ 6 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนางานวิจัย โดยสถาบันสนับสนุนเงินงบประมาณ หรือหาแหล่งทุนสนับสนุนวิจัยอย่างเพียงพอ ควรมีแหล่งทุนทั้งภายในและภายนอก

2.4 ที่ปรึกษา

อาจารย์ 2 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนางานวิจัยโดยมีที่ปรึกษา อาจารย์ 2 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์กล่าวว่า “ควรมีคณาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยทุก ๆ ด้านเพื่อตอบสนองความต้องการของอาจารย์ตามความสนใจ”

2.5 เวทีเสนอผลงานวิจัย

มีอาจารย์เพียง 3 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สาขานุ七月ียศาสตร์ และสาขาสังคมศาสตร์ สาขาละ คนที่เสนอให้มีเวทีเสนอผลงานวิจัยเป็นเวทีย่อย ๆ เนพาะกลุ่มในสถาบัน

ผู้บริหารระดับกลาง

ผู้บริหารทั้ง 4 สาขา เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ทางด้านงานวิจัย โดยเห็นว่าเรื่องของแหล่งทุนวิจัย เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาทางด้านนี้

2.1 ฝึกอบรม ประชุม

มีเพียงผู้บริหาร 2 ท่าน จากสาขานุ七月ียศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ปริสุทธิ์ที่ได้เสนอแนวทางในการพัฒนางานวิจัย โดยจัดการอบรมในเรื่องการทำวิจัยให้แก่อาชารย์ผู้เริ่มทำ เช่น การเขียนเค้าโครงกราวิจัยเพื่อขอทุน และการจัดอบรมให้ความรู้ด้านการวิจัยเป็นขั้นตอน จนสามารถทำวิจัยได้

2.2 ส่งเสริมสนับสนุน บังคับ หรือออกกฎหมายที่ให้ทำวิจัย

ผู้บริหาร 3 ท่าน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผู้บริหารสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนวทางว่า “สถาบันควรสนับสนุนการวิจัยเป็นกลุ่ม เพื่อ ลดปัญหาเรื่องการขาดประสิทธิภาพในการวิจัย หาทีมวิจัยขัดอบรมให้แก่อาจารย์” ผู้บริหารจากสาขาวิชานุสัมพันธ์เสนอว่า “สำนักวิจัยควรเป็นตัวจัดตั้งทีมวิจัย หาทีมวิจัยขัดอบรมให้แก่อาจารย์” ผู้บริหารจากสาขาวิชานุสัมพันธ์เสนอว่า อาจารย์สามารถถูกต้องเพื่อทำวิจัยได้ อย่างน้อย 1 ภาคเรียน

2.3 แหล่งทุนวิจัย

ผู้บริหารทั้ง 4 สาขา เสนอแนวทางการพัฒนางานวิจัยโดยสถาบันควรสนับสนุนเงินทุนอุดหนุนงานวิจัยของอาจารย์ให้มากขึ้น และเพียงพอ และควรสนับสนุนอย่างต่อเนื่องด้วย

2.4 แหล่งความรู้

มีผู้บริหารจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เพียงท่านเดียวที่เสนอแนวทางการพัฒนา งานวิจัย โดยจัดให้มีระบบคอมพิวเตอร์เพื่อการสืบค้นข้อมูล

2.5 เวทีเสนอผลงานวิจัย

มีผู้บริหารจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ เพียงท่านเดียวเช่นกันที่เสนอแนวทางการพัฒนางานวิจัย โดยให้สถาบันสนับสนุนการเผยแพร่งานวิจัยที่เป็นสากลให้มากขึ้น โดยสถาบันสนับสนุนให้อาจารย์ได้มีโอกาสเผยแพร่งานวิจัยลงในวารสารนอกสถาบัน หรือในต่างประเทศ

3. ด้านบริการชุมชน

อาจารย์ใหม่

อาจารย์ส่วนใหญ่ คือ 5 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนา อาจารย์ด้านบริการชุมชน โดยมีความเห็นว่า เวลา และโอกาส คือ สิ่งที่สำคัญที่สุด เพราะการที่สถาบันให้เวลาและโอกาส อาจารย์ได้เข้าไปบริการและช่วยเหลือชุมชน แล้วอาจารย์ก็จะได้เรียนรู้ ศึกษา ชุมชน และได้พัฒนาตนเองเพื่อช่วยเหลือชุมชนได้อีกด้วย

3.1 ความรู้ทางด้านบริการชุมชน

อาจารย์ 4 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาทางด้านบริการชุมชนโดยการให้ความรู้อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์เสนอแนวทางการพัฒนาด้านบริการชุมชน โดยจัดให้มีการอบรมการดำเนินงานบริการชุมชน อีกท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอว่าควรมีการ จัดอบรมผู้สนใจที่อยากรู้ในเรื่องเดียวกัน อาจารย์ท่านหนึ่ง จากสาขาวิชานุสัมพันธ์

ศาสตร์ กล่าวว่า “จัดกิจกรรมให้อาชารย์มีโอกาสเข้าร่วมมาก ๆ เพื่อว่าอาจารย์จะได้เรียนรู้ไปด้วย” อีกท่านหนึ่งในสาขาเดียวกันนี้ เสนอแนะให้จัดอบรมให้ความรู้การเป็นวิทยากร

3.2 เวลาและโอกาส

อาจารย์ 5 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาทางด้านบริการชุมชนให้สถาบันให้เวลาและโอกาสแก่อาชารย์ อาจารย์ 3 คน จากสาขานุษยศาสตร์เสนอแนวทางดังนี้ “สถาบันควรให้อาชารย์รุ่นใหม่ ได้มีส่วนร่วมโดยมีโครงการที่ชัดเจน สถาบันควรให้อาชารย์ได้เผยแพร่ผลงานแก่ชุมชน และ สถาบันควรยกเลิกระบบเซ็นต์ช้อปปฏิบัติงานรายวัน ไปเป็นรายเดือนแทน เพื่อว่าอาจารย์จะได้สามารถถดถอดไปศึกษาเรียนรู้และบริการชุมชนได้”

อาจารย์ 2 คน จากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ เสนอแนวทางโดยให้โอกาสและจัดอาจารย์ที่ตรงกับสาขาวิชาที่ชุมชนต้องการ ไปบริการชุมชน และให้อาชารย์ทำวิจัยร่วมกับชุมชน และ อาจารย์ท่านสุดท้ายจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอให้อาชารย์ได้สร้างสรรค์ผลงานแก่ชุมชน

3.3 ความร่วมมือระหว่างสถาบันกับชุมชน

อาจารย์ 4 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาด้านบริการชุมชน โดยร่วมมือกันระหว่างสถาบันกับชุมชน อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขานุษยศาสตร์ เสนอให้สถาบันมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชนรอบ ๆ สถาบัน เช่น ชุมชนเขaruปช้าง เพื่อให้ชุมชนเข้มแข็ง อาจารย์อีกท่านจากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ เสนอให้สถาบันตั้งกฎเกณฑ์ที่แน่นอน เพื่อทำงานร่วมกับชุมชน มีอาจารย์อีก 2 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์เสนอให้สถาบันเข้าไปศึกษาหาข้อมูลตามความต้องการของชุมชน ทั้งนี้ชุมชนต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เพื่อว่าสถาบันจะได้รู้ว่าบริการชุมชนได้ใหม อีกท่านหนึ่งเสนอการทำวิจัยร่วมกันระหว่างโปรแกรมต่าง ๆ กับชุมชนเพื่อพัฒนาชุมชน อาจารย์อีกหนึ่งท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์นริสุทธิ์ เสนอแนวทางโดยร่วมมือกับชุมชน นำงานวิจัยมาสัมพันธ์กับชุมชน

อาจารย์เก่า

อาจารย์ส่วนใหญ่ เสนอแนวทางการพัฒนาตนเองทางด้านนี้ โดยเสนอให้สถาบัน กับชุมชนร่วมกันกับ อาจารย์มีโอกาสได้เรียนรู้การบริการชุมชนและได้ช่วยเหลือชุมชนอีกด้วย

3.1 ความร่วมมือระหว่างสถาบันกับชุมชน

อาจารย์ส่วนใหญ่เสนอแนวทางการพัฒนาด้านการบริการชุมชน โดยเสนอให้สถาบันร่วมมือกับชุมชนในการให้บริการ เช่น การจัดกิจกรรมที่ดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม และให้ความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน อาจจะจัดสัปดาห์เยี่ยมเยียน ให้ความรู้แลกเปลี่ยนความรู้กับชุมชน หรือ

มีแผนการบริการชุมชนให้ชัดเจน โดยสำนักวิจัย จัดทำแผน ติดบอร์ดประชาสัมพันธ์ อาจมีอาจารย์ที่สนใจและมีความรู้ด้านนี้เข้าไปมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริการชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

3.2 เงินทุน

อาจารย์เพียงท่านเดียวจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ เสนอให้จัดสรรงเงินทุนเพื่อจัดอบรมด้านบริการชุมชนในเชิงวิชาการ

ผู้บริหารระดับกลา

ผู้บริหารจาก 4 สาขา มีข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาทางด้านบริการชุมชนสำหรับอาจารย์แตกต่างกันดังนี้

3.1 ความรู้ทางด้านบริการชุมชน

ผู้บริหาร 2 ท่าน จากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์เสนอแนวทางในการพัฒนาด้านบริการชุมชน โดยจัดอบรมหลักสูตรสั้น ๆ เพื่อให้อาจารย์ได้รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง และเข้าใจเกี่ยวกับงานด้านนี้

3.2 เงินทุนสนับสนุน

ผู้บริหารจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ได้เสนอแนวทางการพัฒนาด้านการบริการชุมชน โดยสถาบันควรสนับสนุนอาจารย์โดยให้เงินค่าตอบแทนบ้าง เพราะทางโปรแกรมให้การบริการชุมชนอยู่ตลอดทุกปี

3.3 ความร่วมมือระหว่างสถาบันกับชุมชน

ผู้บริหาร 2 ท่าน จากสาขาวิชานุยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนวทางการพัฒนาด้านนี้ ดังนี้ ผู้บริหารจากสาขาวิชานุยศาสตร์ เสนอแนวทางว่า “ควรส่งเสริมอาจารย์ให้เข้าถึงชุมชนมากขึ้น เพื่อให้อาจารย์ได้รู้ ได้เข้าใจ และร่วมมือกับชุมชน ควรจัดคณะกรรมการชุมชนเพื่อทราบความต้องการของชุมชน เพื่อช่วยเหลือชุมชนได้อย่างเต็มที่” ส่วนผู้บริหารจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนวทางว่า “ควรจะมีการประสานงานกับชุมชนเป้าหมายเพื่อทราบความต้องการของชุมชน ในเบื้องต้นวิชาการที่โปรแกรมเกี่ยวข้อง เพื่อจะได้จัดฝึกอบรมให้ตรงกับความต้องการจริง ๆ ”

4. ด้านท่านบุกรุกศิลปวัฒนธรรม

อาจารย์ใหม่

อาจารย์ 5 ใน 16 คน ซึ่งถือว่าเป็นอาจารย์ส่วนใหญ่ได้เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ด้านท่านบุกรุกศิลปวัฒนธรรม โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมกิจกรรมและงานวิจัยมากที่สุด เพราการที่สถาบันส่งเสริมกิจกรรมและงานวิจัยทำให้อาจารย์ได้เรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม และรู้จัก

การทำนุบำรุงสิ่งเหล่านี้ โดยการเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น และรักษาศิลปวัฒนธรรมไทยไปด้วย
อาจารย์ที่ได้มีส่วนในการพัฒนาตนเองโดยได้เรียนรู้การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยอีกด้วย

4.1 ความรู้ในเรื่องศิลปวัฒนธรรม

อาจารย์ 3 ใน 16 คน เสนอแนวทางพัฒนาด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดย
อาจารย์ท่านหนึ่งในสาขานุษยศาสตร์เสนอแนวทางว่า อาจารย์ควรได้รับความรู้ความเข้าใจ ความ
หมายของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างแท้จริง อีกท่านหนึ่งจากสาขาวิชาศาสตร์ ประยุกต์ได้
ให้แนวทางคล้ายคลึงกันว่า ควรให้ความรู้แก่อาจารย์ ว่า งานด้านนี้มีลักษณะอย่างไร อาจารย์อีก
หนึ่งท่านจากสาขัสังคมศาสตร์เสนอแนะว่า ควรมีโครงการที่เน้นให้อาชารย์ได้เรียนรู้งานด้านนี้
โดยให้อาชารย์ได้มีส่วนร่วม และสถาบันสนับสนุนเกี่ยวกับแหล่งข้อมูล

4.2 ส่งเสริมกิจกรรมและงานวิจัย

อาจารย์ 5 ใน 16 คน เสนอแนวทางพัฒนาด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดย
อาจารย์ท่านหนึ่งในสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ เสนอให้สถาบันส่งเสริมกิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปวัฒน
ธรรม ส่งเสริมการทำวิจัยกับชุมชน เพื่อนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเผยแพร่ อาจารย์อีกท่านหนึ่งใน
สาขานี้ เสนอว่า จัดให้มีการทัศนศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมให้อาชารย์แต่งกายด้วยชุดผ้า
ไทย และส่งเสริมให้อาชารย์ได้มีผลงานวิจัยทางด้านศิลปวัฒนธรรม อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิชา
วิชาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนะว่า สถาบันควรส่งเสริมให้อาชารย์ทุกคนทำกิจกรรมร่วมกัน
อาจารย์อีกท่านในสาขาเดียวกันนี้เสนอเพิ่มเติมว่า สถาบันควรแบ่งงานให้ชัดเจนว่า อันไหนเป็น
ของโปรแกรมไหน อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขานุษยศาสตร์เสนอให้สถาบันส่งเสริมกิจกรรมด้าน
งานประมาณและบุคคลากร ควรมีการรณรงค์ให้อาชารย์ในสถาบันให้ความร่วมมือด้านวัฒนธรรม

4.3 ลดแพร่ความรู้ในเรื่องศิลปวัฒนธรรมในวิชาที่สอน

ที่เพียงอาจารย์ท่านเดียวจากสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์เสนอแนวทางการพัฒนา
ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยการสอนในเนื้อหาวิชาที่สอน

อาจารย์เก่า

อาจารย์ส่วนใหญ่เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ทางด้านนี้ ด้วยการที่สถาบันเป็นผู้ส่ง
เสริมกิจกรรม และงานวิจัย โดยให้อาชารย์ร่วมมือกับชาวบ้านหรืออาจารย์ร่วมมือกับนักศึกษาเพื่อ
ช่วยกันทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไป

4.1 ความรู้ในเรื่องศิลปวัฒนธรรม

อาจารย์ 2 ใน 16 คน เสนอแนวทางพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยการให้ความรู้ในเรื่องนี้ อาจารย์ 2 คนจากสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ เสนอให้จัดข้อมูลเรื่องศิลปวัฒนธรรมครอบคลุมทั่วภาคใต้ และส่งเสริมให้ความรู้แก่อาจารย์เพื่อให้อาชารย์รักท่องถิ่น เข้าใจวัฒนธรรมความเป็นอยู่

4.2 ส่งเสริมกิจกรรมและงานวิจัย

อาจารย์ 7 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาด้านนี้โดยส่งเสริมกิจกรรม และงานวิจัย อาจารย์จากสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ ท่านหนึ่งเสนอว่า ควรจัดตั้งทีมงานทำการวิจัยร่วมกับชาวบ้าน และอีกท่านได้เสนอว่า ควรเน้นกิจกรรมในท้องถิ่นเป็นหลัก อาจารย์อีกท่านจากสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ เสนอให้อาชารย์มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมให้ชุมชนและอาจารย์อีกท่านจากสาขามนุษยศาสตร์ เสนอเช่นเดียวกันว่า “การที่อาจารย์มีส่วนร่วมทำกิจกรรมกับชุมชนก็จะเป็นการช่วยอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชุมชนนั้นต่อไป” อาจารย์อีกท่านจากสาขานี้ เช่นกัน กล่าวว่า “สถาบันควรมีนโยบายชัดเจนไม่ ควรส่งเสริมวัฒนธรรมในงานวัฒนธรรมอย่างเดียว เพราะงานวัฒนธรรมทุกปีจะซ้ำซาก ไม่แตกต่างกันในแต่ละปี เน้นการขยายสินค้ามากกว่า” อาจารย์ 2 ท่านจากสาขาวิชคอมศึกษา เสนอว่า ควรมีแผนด้านนี้ให้ชัดเจนและอาจารย์ลงมาร่วมทำกิจกรรมกับนักศึกษาในงานประเพณีต่างๆ รวมทั้งเป็นตัวอย่างในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้นักศึกษาได้เห็น

ผู้บริหารระดับกลา

ผู้บริหาร 3 ท่าน สาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ทางด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยมีความเห็นว่า การให้ความรู้แก่อาจารย์ทางด้านศิลปวัฒนธรรมจะช่วยให้อาชารย์เข้าใจและรู้จักการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสืบไป

4.1 ความรู้ในเรื่องศิลปวัฒนธรรม

ผู้บริหารจาก 3 สาขา ได้เสนอแนวทางการพัฒนาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมดังนี้ ควรจัดอบรมให้ความรู้แก่อาจารย์ทุกท่าน เพราะมั่นใจว่ามีผู้เข้าทำงานด้านนี้อยามาก และเพื่อให้อาชารย์ได้เข้ามามีส่วนร่วมในงานด้านนี้มากขึ้น นอกจากนี้ การศึกษาทำให้อาชารย์เข้าใจวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้วิเคราะห์จุดเด่นของวัฒนธรรม ได้เข้าใจภูมิปัญญาบนพื้นที่ และสาระของวัฒนธรรม

4.2 ส่งเสริมกิจกรรม

ผู้บริหารสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนวทางการพัฒนาด้านนี้ โดยเสนอว่า สถาบันควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ใน แต่ละเทศกาล เช่น ลอยกระทง การไหว้ครู เป็นต้น

5. ด้านบริหาร

อาจารย์ใหม่

อาจารย์ส่วนใหญ่ คือ 7 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ด้านบริหาร โดยให้ความสำคัญกับการให้อาชารย์มีส่วนร่วมในการบริหารมากขึ้น เพื่อให้อาชารย์ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม และได้มีตำแหน่งบริหารด้วย ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้อาชารย์ได้พัฒนาตนเอง ทางด้านนี้

5.1 ความรู้ทางด้านบริหาร

อาจารย์ 3 ใน 16 คน เสนอแนวทางในการพัฒนาด้านบริหาร ดังนี้ อาจารย์ 2 คน ในสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนะว่า ให้จัดอบรมด้านบริหาร เช่น อบรมเทคนิคการเป็นผู้นำ และให้ความรู้อาจารย์เกี่ยวกับงานบริหาร และคุณภาพมาตรฐาน อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ เสนอแนะให้จัดอบรมด้านบริหาร ให้ความรู้ เกี่ยวกับทิศทางและแผนกลยุทธ์ของสถาบัน และจัดให้มีการคุยกับด้านบริหารที่สถาบันหรือองค์กรอื่น ๆ

5.2 การมีส่วนร่วมในการบริหาร

อาจารย์ 7 ใน 16 คน เสนอแนะแนวทางพัฒนาด้านบริหาร โดยการให้อาชารย์มีส่วนร่วมในการบริหาร อาจารย์ 2 คน ในสาขาวิชาศาสตร์ประยุกต์ มีความเห็นเหมือนกันว่า อาจารย์ทุกคนควรมีส่วนร่วม ในการบริหารมากขึ้น ตามสมควร อาจารย์ 2 คน ในสาขาวิชาศาสตร์บริสุทธิ์ เช่น กัน เสนอแนะให้อาชารย์มีส่วนร่วม อาจารย์คนหนึ่งกล่าวว่า “สถาบันควรสนับสนุนให้อาชารย์มีส่วนร่วมในการบริหารอย่างจริงจัง ไม่ใช่แค่ตั้งรายชื่อ ถอย ๆ เพื่อมีหน้าที่เท่านั้น” อาจารย์อีกท่านหนึ่ง เสนอว่า สถาบันควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหาร และการปรับปรุงการบริหารที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ อาจารย์ 2 ท่าน จากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ได้เสนอแนะว่า ให้อาชารย์อัตราจ้างมีตำแหน่งบริหารได้ด้วย อีกท่านหนึ่ง เสนอแนะว่า ให้โอกาส อาจารย์ใหม่ทำงานด้านบริหารในหน่วยงานต่าง ๆ อาจารย์อีกหนึ่งท่านในสาขาวิชานุยศาสตร์ ก็เสนอแนะเช่นเดียวกันว่าควรให้อาชารย์อัตราจ้างมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม

5.3 ความโปร่งใสในการบริหาร

อาจารย์ 2 ใน 16 คน เสนอแนวทางพัฒนาทางด้านบริหาร โดยเน้นเรื่องความโปร่งใสในการบริหาร อาจารย์ท่านหนึ่งในสาขาวิชามนุษยศาสตร์ เสนอแนวทางว่า สถาบันต้องมีคุณลักษณะเป็นธรรมให้แก่อาจารย์ทุกคน อาจารย์อีกท่านหนึ่งจากสาขาวิชามนุษยศาสตร์เสนอแนะว่า “ควรเปลี่ยนโครงสร้างขององค์กร โดยการเลือกตั้ง มีการประเมินการบริหารทุกระดับ และมีผลด้วย”

5.4 แยกงานบริหารออกจากงานประจำ

อาจารย์ 2 คน จากสาขาวิชามนุษยศาสตร์ มีความเห็นเหมือนกันคือ เสนอแนวทางพัฒนาทางด้านบริหาร โดยให้สถาบันแยกงานบริหารออกจากงานประจำเพื่อว่าอาจารย์ที่ทำงานบริหารจะได้ทุ่มเทให้กับการทำงานอย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องกังวลเรื่องการเรียนการสอน อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิชามนุษยศาสตร์เสนอความคิดแนวทางเดียวกับอาจารย์ทั้ง 2 ท่าน คือ เสนอแนะให้มีบุคลากรทำงานบริหาร โดยเฉพาะ ส่วนอาจารย์จะได้ทำงานสอนและวิจัยได้เต็มที่

อาจารย์เก้า

อาจารย์ส่วนใหญ่ เสนอให้มีการให้ความรู้ทางด้านบริหารแก่อาจารย์ ซึ่งอาจารย์มีความเห็นว่า อาจารย์ไม่ค่อยเข้าใจในเรื่องบริหารนัก หากอาจารย์ได้รับความรู้ทางด้านบริหารเพียงพอ อาจารย์ก็จะสามารถพัฒนาตนเองได้

5.1 ความรู้ทางด้านบริหาร

อาจารย์ 8 ใน 16 คน เสนอแนวทางในการพัฒนาด้านการบริหาร โดยการให้ความรู้ทางด้านบริหารแก่อาจารย์ อาจารย์ทั้ง 4 ท่านจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการความรู้เรื่องการบริหาร และการประกันคุณภาพมาตรฐาน อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์บริสุทธิ์เสนอว่า “ควรจัด Workshop ให้บ่อยครั้ง เพื่อการพัฒนาในเชิงการบริหาร” อาจารย์อีกท่านหนึ่งจากสาขาวิชามนุษยศาสตร์ เสนอว่า ให้จัดกิจกรรมส่งเสริมภาวะเป็นผู้นำของอาจารย์เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นผู้บริหารต่อไปในอนาคต ชี้แจงให้ทุกคนเข้าใจบทบาทการเป็นผู้นำ อาจารย์ 2 ท่านจากสาขาวิชามนุษยศาสตร์ เสนอการได้ความรู้ทางด้านบริหาร โดยอาจารย์ได้ฝึกทำงานในหน่วยงานพร้อมทั้งเรียนรู้งานบริหารพื้นฐานให้เข้าใจ

5.2 การมีส่วนร่วมในการบริหาร

อาจารย์ 5 ใน 16 คน เสนอแนวทางในการพัฒนาด้านการบริหาร โดยการมีส่วนร่วมในการบริหาร อาจารย์ 3 ท่าน จากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ประยุกต์ เสนอว่า ควรมีการประชุมปรึกษาหารือกันให้บ่อยขึ้น เพื่อความเข้าใจและมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย และ ให้ทุกคนมีส่วนร่วมเน้นคุณภาพในการบริหารงาน ไม่เอาระบบพอกพ้องมากนัก อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิชามนุษยศาสตร์เสนอ

ว่า “เป็นโอกาสให้อาจารย์รุ่นใหม่เข้ามายืนที่มีงานบริหาร เพื่อได้มีส่วนร่วมและเรียนรู้การบริหาร” อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิชาสังคมศาสตร์เสนอว่า “เชิญชวนให้อาจารย์เข้าไปมีส่วนร่วมในระดับต่างๆ เท่าที่จะทำได้”

5.3 ความโปร่งใสในการบริหาร

อาจารย์เพียงท่านเดียวจากสาขาวิชานุชยศาสตร์ เสนอแนวทางในการพัฒนาด้านการบริหาร โดยคำนึงถึงความโปร่งใสในการบริหาร อาจารย์แสดงความคิดเห็นว่า “บางครั้งผู้บังคับบัญชาขาดการซึ่งแจ้งให้ผู้อื่นได้บังคับบัญชาทราบเมื่อมีปัญหา ผู้บังคับบัญชาต้องคำนึงถึงความโปร่งใสในการทำงาน ไม่ใช่ทำเป็นไม่สนใจ”

5.4 แยกงานบริหารออกจากงานสอน

มีเพียงอาจารย์ท่านเดียวจากสาขาวิชานุชยศาสตร์ที่เสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารโดยให้แยกงานบริหารออกจากงานสอนโดยเด็ดขาด เพื่อการทำงานทางด้านบริหารจะได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผู้บริหารระดับกลาง

ผู้บริหารทั้ง 4 สาขา มีมุมมองที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านบริหาร ดังนี้

ผู้บริหารสาขาวิชานุชยศาสตร์ เสนอแนวทางว่า ฝ่ายบริหารต้องมองปัญหารอบด้าน จัดวางแผนอย่างไรในการพัฒนาอาจารย์และศึกษาให้ชัดเจน วางแผนบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถเพื่อดำเนินงานได้อย่างถูกต้อง

ส่วนผู้บริหารสาขาวิชาสังคมศาสตร์ เสนอว่า ควรมีการจ้าง PC เพื่อทำงานธุรการของแต่ละโปรแกรม แต่ละคณะ เพื่อให้อาจารย์ได้ทำงานสอนอย่างเต็มที่

ผู้บริหารสาขาวิทยาศาสตร์บิสุทธิ์ เสนอว่า “ไม่ควรให้อาจารย์ผู้สอนไปทำหน้าที่อื่น ควรแยกออกให้ชัดเจนระหว่าง สาย ก สาย ข สาย ค สาย ไน ทำหน้าที่อะไร ก็จะไม่ต้องทำงานซ้ำซ้อนกัน และควรซึ่งระบบบริหารงานให้อาจารย์ทุกท่านทราบเสมอเป็นระยะๆ”

ผู้บริหารท่านสุดท้ายจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอว่า ควรจัดการประชุมตั้งคณะกรรมการบริหาร โปรแกรมวิชา และประชุมร่วมกับสถาบันราชภัฏอื่น ๆ ทั่วประเทศ เพื่อหารือ ฐานโปรแกรม